

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8469 *Llei 25/2015, de 28 de juliol, de mecanisme de segona oportunitat, reducció de la càrrega financera i altres mesures d'ordre social.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

L'economia espanyola ja porta alguns mesos donant signes esperançadors de recuperació i consolidant un creixement econòmic que, gràcies a les reformes estructurals portades a terme en els últims anys, està tenint un efecte beneficiós en l'ocupació i en la percepció general de la situació que tenen els ciutadans, les empreses i les diferents institucions.

Però això no pot fer oblidar dues coses: la primera és que la sortida de la crisi és abans que res i sobretot un èxit de la societat espanyola en el seu conjunt, la qual ha donat una vegada més mostres de la seva sobrada capacitat per sobreposar-se a situacions difícils. La segona és que encara hi ha molts espanyols que segueixen patint els efectes de la recessió. I és missió dels poders públics no desistir mai en l'obstinació d'oferir les millors solucions possibles a tots els ciutadans, a través de les oportunes reformes encaminades al bé comú, a la seguretat jurídica i, en definitiva, a la justícia.

En aquest àmbit s'emmarca de manera molt especial l'anomenada legislació sobre segona oportunitat. El seu objectiu no és sinó permetre el que tan expressivament descriu la seva denominació: que una persona física, malgrat un fracàs econòmic empresarial o personal, tingui la possibilitat d'encarrilar novament la seva vida i fins i tot d'arriscar-se a noves iniciatives, sense haver d'arrossegar indefinidament una llosa de deute que mai podrà satisfer.

L'experiència ha demostrat que quan no hi ha mecanismes de segona oportunitat es produeixen desincentius clars a emprendre noves activitats i, fins i tot, a seguir en el circuit regular de l'economia. Això no afavoreix, òbviament, el deutor, però tampoc els creditors, ja siguin públics o privats. Al contrari, els mecanismes de segona oportunitat són desincentivadors de l'economia submergida i afavoridors d'una cultura empresarial que sempre redunda en benefici de l'ocupació.

A aquesta finalitat respon la primera part d'aquesta Llei, per la qual es regulen diversos mecanismes de millora de l'acord extrajudicial de pagaments, introduït en la nostra legislació concursal per la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, i s'introdueix un mecanisme efectiu de segona oportunitat per a les persones físiques destinat a modular el rigor de l'aplicació de l'article 1911 del Codi civil. Convé explicar breument quins són els principis inspiradors de la regulació introduïda sobre això.

El concepte de persona jurídica és una de les creacions més rellevants del dret. La ficció consistent a equiparar una organització de béns i persones a la persona natural ha tingut efectes importants i beneficiosos en la realitat jurídica i econòmica. Mitjançant aquesta ficció, les persones jurídiques, igual que les naturals, neixen, creixen i moren. A més, el principi de limitació de responsabilitat inherent a determinades societats de capital fa que aquestes es puguin liquidar i dissoldre (o morir, en sentit metafòric), i que

s'extingeixen els deutes que resultin impagats després de la liquidació, i sense que els seus promotors o socis hagin de fer front als eventuais deutes pendents una vegada liquidat tot l'actiu.

Es pot afirmar que el principi de limitació de responsabilitat propi de les societats de capital està present en bona mesura en l'origen del desenvolupament econòmic dels tres últims segles. En el fons, aquest principi de limitació de la responsabilitat es va configurar com un incentiu a l'activitat empresarial i a la inversió. El legislador incentivava la posada en risc de determinats capitals garantint que aquests capitals serien la pèrdua màxima de l'inversor, sense possibilitat de contagi al seu patrimoni personal.

Però la limitació de responsabilitat és una limitació de responsabilitat dels socis, que no de la societat, la qual ha de respondre dels seus deutes amb tot el seu patrimoni present i futur. La qüestió que es planteja llavors és el fonament últim per al diferent règim de responsabilitat que es produeix quan una persona natural decideix emprendre una activitat empresarial a través d'una persona jurídica interposada i quan aquesta mateixa persona natural contreu obligacions de manera directa. Si en el primer cas es pot beneficiar d'una limitació de responsabilitat, en el segon queda subjecta al principi de responsabilitat patrimonial universal que recull l'article 1911 del Codi civil.

A més, moltes situacions d'insolvència es deuen a factors que defugen el control del deutor de bona fe, i llavors es planteja el fonament ètic que l'ordenament jurídic no ofereix sortides raonables a aquest tipus de deutors, que, per una alteració totalment sobreenvenida i imprevista de les seves circumstàncies, no poden complir els compromisos contrets. Amb això no es pot oblidar que qualsevol consideració ètica en aquest sentit s'ha de cohonstar sempre amb la protecció legítima que l'ordenament jurídic ha d'oferir als drets del creditor, així com amb una premissa que apareix com a difícilment discutible: el deutor que compleix sempre ha de ser de millor condició que el que no ho fa.

Un cop introduïdes d'aquesta manera les premisses del problema a resoldre sobre l'abast i l'eventual limitació del principi de responsabilitat patrimonial universal de l'article 1911 del Codi civil, és convenient acudir als antecedents històrics del precepte esmentat, així com al seu context legislatiu.

La intel·ligència completa d'aquest article s'havia de completar amb dos preceptes més del mateix Codi civil ubicats sistemàticament en el mateix capítol. Ens referim als avui derogats articles 1919 i 1920 del cos legal esmentat que assenyalaven, respectivament, el següent: «Si el deutor compleix el conveni, queden extingides les seves obligacions en els termes que s'hi estipulen; però, si deixa de complir-lo en tot o en part, reneix el dret dels creditors per les quantitats que no hagin percebut del seu crèdit primitiu, i qualsevol d'ells pot demanar la declaració o continuació del concurs» i «Si no hi ha cap pacte exprés en contra entre deutor i creditors, aquests conserven el seu dret, un cop acabat el concurs, per cobrar, dels béns que el deutor pugui adquirir ulteriorment, la part de crèdit no realitzada».

Segons aquests dos preceptes, apareixien dues idees principals: l'exoneració de passiu lligada a un conveni entre deutor i creditors i al seu compliment, així com el principi de limitació de l'exoneració en cas que el deutor passés a millor fortuna, però també circumscrit a l'esdevenir del mateix conveni. Però, paradoxalment, no semblava que hi hagués cap previsió relativa a l'exoneració del deutor en cas que aquest hagués liquidat el seu patrimoni, és a dir en cas que, literalment, ho hagués perdut tot.

L'article 1920 va suscitar ben aviat controvèrsies doctrinals. Manresa, en els seus comentaris al Codi civil, assenyalava el següent: «Aquesta disposició, criticada per alguns perquè deixa en la incertesa els drets del deutor derivats del conveni, és, tanmateix, extremament justa, si es tenen en compte les raons i els motius, en virtut dels quals s'autoritza el deutor per subscriure convenis amb els creditors dins o fora del judici de concurs (...) en consideració a les circumstàncies difícils en què es troba el qui com que no té prou béns per cobrir el seu passiu (...) no pot satisfer puntualment totes les seves obligacions; (...) no té res d'estrany (...) que si desapareix aquesta raó perquè han cessat les dificultats (...) el deutor estigui obligat a satisfer la part de crèdit no realitzada pels seus creditors». I continuava el mateix autor assenyalant que amb això s'havia aconseguit

dissipar «els dubtes que als intèrprets del nostre dret antic suggeria la intel·ligència de la llei 3a del títol 15è de la partida 5a».

Però el fet cert és que l'article 1920 no establia cap gradació de la millora de fortuna ni tampoc cap limitació del dret dels creditors a cobrar, d'allò que el deutor pogués adquirir ulteriorment, la part no satisfeta del crèdit. Això comportava una limitació manifesta de la capacitat del deutor de millorar de fortuna i també un incentiu escàs per intentar efectivament aquesta millora.

I és que la Llei de les partides, que en opinió de Manresa havia quedat superada per l'article 1920 del Codi civil, era en certa manera més favorable al deutor en assenyalar el següent: «El desamparamiento que faze el debdor de sus bienes (...) ha tal fuerza que después non puede ser el debdor emplazado, nin es tenido de responder en juyzio a aquellos a quien deuiesse algo: fueras ende si oviesse fecho tan gran ganancia, que podría pagar los debdos todos, o parte dellos, e que fincasse a el de que podiesse vivir». Així doncs, la Llei de partides ja va preveure l'alliberament del deutor després d'un procés de liquidació dels seus béns (que no necessàriament de conveni amb els creditors) i, a més, en certa manera, va establir una modulació de la millor fortuna en no permetre que aquesta pogués jugar en perjudici del deutor, excepte quan aquest pogués pagar totes els seus deutes (o, en expressió certament una mica confusa, una part dels deutes) sense perjudici de les seves pròpies condicions de vida, tot això relacionat amb «tan gran ganancia» que en principi s'hagués de considerar atípic.

El 2015 es compleixen exactament 750 anys des que va acabar la redacció de la gran obra legislativa d'Alfons X, el Savi, que ha inspirat durant diversos segles els ordenaments jurídics hispanoamericans, però sorprèn veure com en aquesta matèria havien arribat en alguns aspectes a uns preceptes més avançats que la codificació vuitcentista.

La segona oportunitat que recull aquesta Llei respon òbviament a una tècnica legislativa més moderna, però s'inspira en uns principis ja presents, com s'acaba de demostrar, en el nostre dret històric. Sempre ha de constituir un motiu de confiança en les normes legals que els seus principis inspiradors no obeeixin a una improvisació, sinó al resultat de molts anys o fins i tot segles de reflexió sobre la matèria. Cal que el legislador fugi sempre de tota temptació demagògica que a la llarga es pugui tornar en contra d'aquells als qui pretén beneficiar. Perquè l'economia creixi cal que flueixi el crèdit i que el marc jurídic aplicable doni confiança als deutors; però sense minar la dels creditors, doncs en aquest cas es produiria precisament l'efecte contrari al pretès: el retraïment del crèdit o, almenys, el seu encariment.

Per això, el mecanisme de segona oportunitat dissenyat per aquesta Llei estableix els controls i les garanties necessaris per evitar insolvències estratègiques o facilitar dacions en pagament selectives. Es tracta de permetre que aquell que ho ha perdut tot perquè ha liquidat la totalitat del seu patrimoni en benefici dels seus creditors, es pugui veure alliberat de la major part dels deutes pendents després de la liquidació referida. I també es tracta de quantificar la millora de fortuna que, eventualment, permeti revocar el benefici esmentat per les raons de justícia cap als creditors que tan encertadament van exposar autors com Manresa.

Adicionalment, es modifica la disposició addicional segona de la Llei concursal per explicitar que la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, així com el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, constitueixen legislació especial aplicable en cas de concurs de determinats tipus d'entitats. Aquesta previsió no afecta el règim vigent, ja que, tal com preveu l'apartat primer de la disposició esmentada, en el concurs d'aquest tipus d'entitats s'apliquen les especialitats previstes en la seva legislació específica, com és el cas.

Amb això s'assoleix l'equilibri degut i la necessària justícia que ha d'inspirar qualsevol norma jurídica.

A més de la regulació del mecanisme de segona oportunitat i de la millora de certs instituts pre o paraconcursals, aquesta Llei conté altres disposicions que es detallen de manera sistemàtica tot seguit.

II

Aquesta Llei s'estructura en deu articles, agrupats en dos títols, sis disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una disposició derogatòria i vint-i-una disposicions finals.

El títol I, sota la rúbrica «Mesures urgents per a la reducció de la càrrega financera», conté tres articles de caràcter modificatiu a través dels quals es fa una nova redacció de determinats preceptes de tres normes legals: La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, el Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, i la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.

El títol II, «Altres mesures d'ordre social», s'estructura en tres capítols.

El primer recull als seus quatre articles una sèrie de mesures relatives a l'àmbit tributari i de les administracions públiques, a través de la modificació d'aspectes concrets de les quatre normes legals següents: la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni; la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic; el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

El capítol II conté dues mesures relatives al foment de l'ocupació en l'àmbit de la Seguretat Social. Així, d'una banda, s'estableix un nou incentiu per a la creació d'ocupació estable, consistent en la fixació d'un mínim exempt en la cotització empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social per la contractació indefinida de treballadors. En segon lloc, s'estableixen beneficis de Seguretat Social per als supòsits en què el professional autònom hagi d'atendre obligacions familiars que puguin influir en la seva activitat.

La part dispositiva de la Llei es tanca amb el capítol III, «Mesures relatives a l'àmbit de l'Administració de justícia», del seu títol II, en l'únic article del qual es modifica la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, per adequar el règim de taxes judicials a la situació concreta dels subjectes obligats al seu pagament.

Pel que fa a la part final d'aquesta Llei, les disposicions addicionals primera a quarta complementen les modificacions introduïdes pel títol I, en regular les funcions de mediació concursal, la remuneració del mediador concursal, la no-preceptivitat de la representació del deutor en el concurs consecutiu o l'aplicació informàtica destinada a actuar com a mesurador de solvència. Totes aquestes previsions regulen qüestions que estan directament relacionades amb les que conté el títol I i que són necessàries per a la seva efectivitat. La disposició addicional cinquena regula l'impuls i la coordinació de la negociació col·lectiva i la sisena l'informe d'avaluació del funcionament del compte de garantia aranzelària.

Respecte a les disposicions transitòries, la primera estableix el règim transitori en matèria concursal, mentre que la segona preveu el règim aplicable a la contractació indefinida formalitzada amb anterioritat a l'1 de març de 2015. La tercera fa referència a l'aranzel de drets dels administradors concursals i la quarta al règim transitori de pagament amb càrrec al compte de garantia aranzelària.

La disposició derogatòria es refereix a totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei, i les disposicions finals estableixen determinades modificacions legislatives, el títol competencial, les habilitacions per al desplegament, execució i aplicació de la Llei i la seva entrada en vigor.

III

Les iniciatives que conté el títol I d'aquesta Llei per permetre que les famílies i empreses redueixin la seva càrrega financera suposen millores addicionals a les que ja s'han adoptat durant aquesta legislatura destinades als qui estan en una situació més pròxima a la insolvència per les seves circumstàncies econòmiques i socials de vulnerabilitat, siguin pimes i autònoms, o persones naturals en general.

Aquestes iniciatives es poden resumir agrupant-les en tres blocs.

En primer lloc, es proposa flexibilitzar els acords extrajudicials de pagaments i preveure un vertader mecanisme de segona oportunitat.

En segon terme, també es millora el «Codi de bones pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la residència habitual», introduït pel Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, del qual ja s'han beneficiat prop de 14.000 famílies.

Finalment, s'amplia per un termini addicional de dos anys la suspensió dels llançaments sobre residències habituals de col·lectius especialment vulnerables contingut a la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, així com el col·lectiu que es pot beneficiar d'aquesta mesura.

Pel que fa als acords extrajudicials de pagament que regula el títol X de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, les modificacions que conté aquesta Llei tenen per finalitat flexibilitzar-ne el contingut i els efectes, i assimilar la seva regulació a la dels acords de refinançament de la disposició addicional quarta de la Llei concursal. Com a elements principals del nou règim hi ha l'ampliació del seu àmbit d'aplicació a les persones naturals no empresaris, i a més es regula un procediment simplificat per a aquestes; la possibilitat d'estendre els efectes de l'acord als creditors garantits dissidents, fet que suposa un avenç enfront del règim de submissió voluntari vigent amb anterioritat; i la potenciació de la figura del mediador concursal, amb la introducció de la possibilitat que actuïn com a tal les cambres de comerç, indústria, navegació i serveis, si el deutor és empresari, o els notaris, si es tracta de persones naturals no empresaris.

Com a novetat fonamental, s'instaura un règim d'exoneració de deutes per als deutors persona natural en el marc del procediment concursal. El sistema d'exoneració té dos pilars fonamentals: que el deutor sigui de bona fe i que es liquidi prèviament el seu patrimoni (o que es declari la conclusió del concurs per insuficiència de massa).

Un cop complertes les anteriors condicions, el deutor pot veure exonerats de manera automàtica els seus deutes pendents quan hagi satisfet en la seva integritat els crèdits contra la massa, els crèdits concursals privilegiats i, si no ha intentat un acord extrajudicial de pagaments, el 25 per cent dels crèdits concursals ordinaris.

Alternativament, quan no hagi pogut satisfer els crèdits anteriors i sempre que accepti sotmetre's a un pla de pagaments durant els 5 anys següents, el deutor pot quedar exonerat provisionalment de tots els seus crèdits, excepte els públics i per aliments, contra la massa i aquells que gaudeixin de privilegi general. Per a l'alliberament definitiu de deutes, el deutor ha de satisfer en aquest període els deutes no exonerats o fer un esforç substancial per satisfer-los.

Respecte al Codi de bones pràctiques per a deutors hipotecaris, s'amplia l'àmbit subjectiu, s'incrementa el límit anual de renda de les famílies beneficiàries, que es calcula sobre la base de l'IPREM anual de 14 mensualitats, s'inclou com a nou supòsit d'especial vulnerabilitat que el deutor sigui major de 60 anys i s'introdueix una nova forma de càlcul del límit del preu dels béns immobles adquirits. Addicionalment, s'introdueix la inaplicació definitiva de les clàusules terra d'aquells deutors situats en el nou llinar d'exclusió que les tinguin incloses en els seus contractes.

Finalment, s'amplia fins a 2017 el període de suspensió de llançaments sobre residències habituals de col·lectius especialment vulnerables, i es possibilita, en termes similars als previstos per al Codi de bones pràctiques, que més persones es puguin acollir a la suspensió.

IV

El títol II d'aquesta Llei conté diverses mesures d'ordre social.

Així, en primer lloc, s'emprenen determinades mesures en l'àmbit tributari destinades a reduir la càrrega fiscal de determinats col·lectius especialment vulnerables. D'aquesta manera, es modifica la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, amb la finalitat de permetre a nous col·lectius l'aplicació de les deduccions que preveu l'article 81 bis d'aquesta Llei.

D'aquesta manera, s'estén l'incentiu fiscal no tan sols a ascendents que formen part de famílies nombroses sinó també als que formen una família monoparental amb dos descendents que, entre altres requisits, depenen i conviuen exclusivament amb aquell.

Al mateix temps, es permet l'aplicació de les noves deduccions regulades en l'article esmentat als contribuents que percebin prestacions del sistema públic de protecció de desocupació o pensions dels règims públics de previsió social o assimilats i tinguin un ascendent o descendent amb discapacitat a càrrec seu o formin part d'una família nombrosa o de la família monoparental assenyalada anteriorment, i no només als treballadors per compte propi o aliè.

Adicionalment, es declaren exemptes les rendes que es puguin posar de manifest com a conseqüència de quitaments i dacions en pagament de deutes, establertes en un conveni aprovat judicialment de conformitat amb el procediment establert a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en un acord de refinançament judicialment homologat a què es refereixen l'article 71 bis i la disposició addicional quarta de l'esmentada Llei, o en un acord extrajudicial de pagaments a què es refereix el títol X de la mateixa Llei, sempre que els deutes no derivin de l'exercici d'activitats econòmiques, ja que, en aquest cas, el seu règim està previst en la disposició final segona del Reial decret llei 4/2014, de 7 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració de deute empresarial.

D'altra banda, per tal d'alleujar del compliment d'obligacions formals les entitats parcialment exemptes, mitjançant l'article 7 d'aquesta Llei s'estableix l'exclusió de l'obligació de presentar declaració en l'impost sobre societats a les entitats els ingressos totals de les quals del període impositiu no superin els 50.000 euros anuals, sempre que l'import total dels ingressos corresponents a rendes no exemptes no superi els 2.000 euros anuals i que totes les seves rendes no exemptes estiguin sotmeses a retenció, que no estiguin subjectes a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, ni es tracti de partits polítics.

En segon lloc, en l'àmbit de les administracions públiques, el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va introduir una sèrie de mesures en el nostre ordenament amb la finalitat d'homogeneïtzar els instruments existents en matèria de negociació col·lectiva, representació i participació del personal al servei de les administracions públiques. Entre altres modificacions, el Reial decret llei esmentat va efectuar una nova ordenació de les unitats electorals en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, de manera que va establir un marc adequat en el qual poder fer efectiu el procediment d'elecció dels representants dels empleats públics davant els òrgans de negociació i participació. Aquests instruments de negociació i participació configuren un ventall de garanties per a la representació de l'empleat públic, de conformitat amb el que preveu el nostre ordenament constitucional, que pretenen consolidar la defensa efectiva dels seus drets i interessos en l'àmbit de les administracions públiques.

La Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat per a matèries comunes a personal funcionari, estatutari i laboral i la Mesa General de Negociació del personal funcionari de l'Administració General de l'Estat, en la seva sessió conjunta celebrada el 31 de juliol de 2014, van acordar proposar al Govern tres iniciatives de reforma normativa per a la millora dels mecanismes de participació i negociació col·lectiva en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat. La finalitat d'aquesta proposta consisteix en la introducció d'una sèrie d'adaptacions i millores tècniques en les mesures de reforma implantades sobre aquesta matèria pel Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol.

En primer lloc, es millora l'articulació que conté la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en matèria d'òrgans de representació del personal estatutari de l'àmbit sanitari, del personal docent no universitari, així com del corresponent al personal al servei de l'Administració de justícia; es tracta de col·lectius de personal específic que requereixen aquesta modificació per garantir la seva representació adequada.

En segon lloc, s'introdueix una millora tècnica en la redacció actual de l'article 35 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic que, en regular la composició i constitució de les meses de negociació, en la seva versió fins ara vigent es refereix únicament a matèries que afecten el personal funcionari, quan és necessari que la regulació esmentada es faci extensible també a les matèries comunes al personal funcionari, estatutari i laboral. Amb això, es pretén donar suport legal al que fins ara és una pràctica comuna en la negociació col·lectiva: efectuar una negociació global i de conjunt per a les diferents tipologies de personal que concorren en l'Administració.

I, en tercer lloc, s'introdueix una nova disposició addicional a l'Estatut bàsic de l'empleat públic en matèria de meses de negociació corresponents a àmbits específics de negociació, diferents en puritat als que preveu el seu article 34.4. En aquest sentit, és en aquest àmbit on es porta a terme la negociació sobre les condicions de treball i, si bé afecta determinats col·lectius d'empleats públics que poden estar adscrits a diferents administracions públiques, en realitat aquesta negociació recau sobre la competència de l'Administració General de l'Estat. Amb la introducció d'aquesta disposició addicional, es pretén suplir un important buit legal referit a aquestes meses, a més de completar la insuficiència del règim normatiu fins ara vigent.

Aquesta diferent dependència funcional i orgànica dels empleats públics determina que per conformar la representació de les organitzacions sindicals a cadascuna de les meses s'hagin de tenir en compte els seus respectius àmbits de negociació en el seu conjunt i no el d'una administració pública determinada, com seria el cas de les meses sectorials que regula l'article 34.4 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Es tracta, en definitiva, de dotar-se d'un marc legal específic i apropiat que permeti articular adequadament l'activitat negociadora en els diferents àmbits en què s'articula el sistema de negociació, representació i participació en l'Administració General de l'Estat i en l'Administració de justícia.

Aquesta iniciativa legislativa ha estat impulsada, a més, per les mateixes meses generals de negociació de l'Administració General de l'Estat a què es refereixen els articles 36.3 i 34.1 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que amb l'acord assolit entre l'Administració i les organitzacions amb més representativitat que hi són presents en van sol·licitar l'aprovació.

Per tal com es tracta d'una modificació proposada per les meses generals de negociació esmentades, aquesta proposta normativa compleix el que disposa l'article 37.1 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i ha estat objecte de negociació i acord en el si d'aquestes meses.

Per la seva banda, en l'àmbit de les polítiques públiques d'ocupació i Seguretat Social, la reducció de les cotitzacions empresarials per contingències comunes a la Seguretat Social per contractació indefinida, aprovada pel Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, de mesures urgents per al foment de l'ocupació i la contractació indefinida, i que s'articula mitjançant l'establiment d'una tarifa plana de cotització, ha constituït una mesura eficaç per contribuir a la creació d'ocupació estable.

Així, segons les dades de l'enquesta de població activa del quart trimestre de 2014, l'ocupació ha crescut en 433.900 persones en els 12 últims mesos, amb una variació anual del 2,5 per cent i l'ocupació assalariada indefinida s'ha incrementat en 212.800 persones, un 2,0 per cent.

Amb l'objectiu de consolidar aquesta evolució positiva de la contractació indefinida i potenciar-ne l'impacte per als col·lectius amb més dificultats per a la inserció laboral estable, i en compliment de la resolució aprovada pel Congrés dels Diputats amb motiu del debat sobre l'Estat de la Nació del 25 de febrer de 2015, mitjançant l'article 8 d'aquesta Llei s'estableix un nou incentiu per a la creació d'ocupació estable, consistent en la fixació

d'un mínim exempt en la cotització empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social per la contractació indefinida de treballadors.

L'establiment d'un mínim exempt suposa la creació d'un incentiu de caràcter progressiu que redueix més les cotitzacions socials per la contractació estable de treballadors amb menys retribucions. Amb aquesta mesura es pretén afavorir els col·lectius amb més dificultats d'inserció estable en el mercat laboral, com ara desocupats de llarga durada, treballadors amb escassa formació i joves sense experiència laboral. Aquests col·lectius es veuen més afectats per la desocupació i la temporalitat.

A l'empara d'aquesta nova regulació, de la qual es poden beneficiar totes les empreses que contractin de manera indefinida i creuen ocupació neta, els primers 500 euros de la base mensual corresponent a contingències comunes queden exempts de cotització empresarial quan el contracte s'estableixi a temps complet. Quan el contracte s'estableixi a temps parcial, aquesta quantia es redueix en proporció al percentatge en què disminueixi la jornada de treball, que no pot ser inferior al 50 per cent de la jornada d'un treballador a temps complet.

Aquest benefici en la cotització consisteix en una bonificació, a càrrec del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en cas que el contracte indefinit es formalitzi amb joves inscrits en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil, i en una reducció, a càrrec del sistema de la Seguretat Social, en els altres supòsits.

Igual que la tarifa plana de cotització, la bonificació o reducció s'aplica durant un període de 24 mesos. En el cas d'empreses amb menys de deu treballadors la mesura es prolonga durant 12 mesos més, i queden exempts durant aquest últim període de l'aplicació del tipus de cotització els primers 250 euros de la base de cotització o la quantia que proporcionalment correspongui en els supòsits de contractació a temps parcial.

Pel que fa als requisits per gaudir del nou benefici en la cotització, als supòsits en què no és procedent la seva aplicació, a les incompatibilitats i el reintegrament de quantitats per aplicació indeguda d'aquest benefici, són molt similars als que estableix per a la tarifa plana de cotització el Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, en favor de la continuïtat i simplicitat del sistema.

L'aplicació de la bonificació o reducció a què es refereix aquest article 8 no afecta la determinació de la quantia de les prestacions econòmiques a què puguin tenir dret els treballadors afectats, que es calcula aplicant l'import íntegre de la base de cotització que els correspongui.

Per al supòsit de contractació indefinida de beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, es permet la compatibilització dels incentius que preveu l'article 107 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i també es declara compatible amb l'ajuda econòmica d'acompanyament que perceben els beneficiaris del Programa d'activació per a l'ocupació, en cas que es formalitzi el contracte amb ells.

D'altra banda, quant a la mesura prevista a l'article 9, consistent en una bonificació a treballadors autònoms per conciliació de la vida professional i familiar vinculada a la contractació, la previsió de la disposició final segona de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, que estableix la convergència progressiva dels drets dels treballadors autònoms en relació amb els establerts per als treballadors per compte d'altri inclosos en el règim general de la Seguretat Social, fa necessària l'adopció de successives mesures per al compliment d'aquest objectiu.

Així, en la línia marcada per equiparar els drets dels treballadors per compte propi enfront dels treballadors per compte d'altri, i per garantir la protecció de la conciliació de la vida familiar i professional dels treballadors per compte propi, s'inclou una mesura per donar-los suport basada en beneficis de Seguretat Social per als supòsits en què el professional hagi d'atendre obligacions familiars que puguin influir en la seva activitat.

Aquesta mesura consisteix en una bonificació en la quota del treballador per compte propi a la Seguretat Social, en una quantia vinculada a la base de cotització mitjana dels últims dotze mesos del treballador autònom, a fi de garantir la proporcionalitat de la mesura.

A més, el gaudi d'aquesta bonificació queda subjecta a la contractació d'un treballador per compte d'altri, de manera que es compleix un objectiu doble. D'una banda, s'adopten

mesures que contribueixen a la viabilitat del projecte professional del treballador autònom, que li permeten fer front a les seves obligacions familiars i mantenir la seva activitat professional. De l'altra, com que la mesura està vinculada a la contractació d'un treballador per compte d'altri, es pretén contribuir a la dinamització del mercat de treball.

És necessari tenir en compte que dues de les peces clau de la política de la Unió Europea són el principi d'igualtat entre homes i dones i el foment de l'emprenedoria.

Tots dos principis convergeixen en la Directiva 2010/41/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juliol de 2010, sobre l'aplicació del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones que exerceixen una activitat autònoma.

A més, la Comissió Europea va presentar el 9 de gener de 2013, el Pla d'acció d'emprenedoria 2020, pla pel qual la Comissió convidava els estats membres a aplicar polítiques que permetin que les dones aconseguixin un equilibri adequat entre el treball i la vida quotidiana.

La Directiva 2010/41/UE estableix que com a molt tard el 5 d'agost de 2015 els estats membres han de transmetre a la Comissió Europea tota la informació disponible sobre l'aplicació de la Directiva.

En aquest àmbit de la conciliació entre la vida familiar i professional s'emmarca la regulació específica per al col·lectiu dels treballadors i treballadores autònoms que aborda aquesta Llei.

Finalment, pel que fa a l'article 10 d'aquesta Llei, s'ha d'indicar que, un cop transcorregut un termini raonable des de l'adopció del Reial decret llei 3/2013, de 22 de febrer, en matèria de taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional, s'ha pogut constatar que és inajornable atendre la situació econòmica desfavorable d'un important nombre de ciutadans que, tot i no ser beneficiaris del dret d'assistència jurídica gratuïta, ha de ser objecte d'atenció pel que fa a l'impacte que sobre ells està tenint el sistema de taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional.

En aquest sentit, les modificacions que s'introdueixen comporten un efecte favorable immediat, atès que l'entrada en vigor d'aquesta Llei suposa l'exempció del pagament de la taxa per part de les persones físiques.

TÍTOL I

Mesures urgents per a la reducció de la càrrega financera

Article 1. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, es modifica en els termes següents:

Primer. Modificacions en matèria de segona oportunitat.

U. Es modifica la redacció de l'apartat 2 de l'article 178 en els termes següents:

«2. Fora dels supòsits que preveu l'article següent, en els casos de conclusió del concurs per liquidació o insuficiència de massa activa, el deutor persona natural queda responsable del pagament dels crèdits restants. Els creditors poden iniciar execucions singulars, mentre no s'acordi la reobertura del concurs o no es declari un nou concurs. Per a aquestes execucions, la inclusió del seu crèdit a la llista definitiva de creditors s'equipara a una sentència de condemna ferma.»

Dos. S'afegeix un nou article 178 bis, amb la redacció següent:

«Article 178 bis. *Benefici de l'exoneració del passiu insatisfet.*

1. El deutor persona natural pot obtenir el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en els termes que estableix aquest article, una vegada conclòs el concurs per liquidació o per insuficiència de la massa activa.

2. El deutor ha de presentar la seva sol·licitud d'exoneració del passiu insatisfet davant el jutge del concurs dins del termini d'audiència que se li hagi conferit de conformitat amb el que estableix l'article 152.3.

3. Només s'admet la sol·licitud d'exoneració del passiu insatisfet als deutors de bona fe. S'entén que concorre bona fe en el deutor sempre que es compleixin els requisits següents:

1r Que el concurs no hagi estat declarat culpable. No obstant això, si el concurs ha estat declarat culpable per aplicació de l'article 165.1.1r, el jutge, no obstant això, pot concedir el benefici ateses les circumstàncies i sempre que no s'aprecii dol o culpa greu del deutor.

2n Que el deutor no hagi estat condemnat en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'ordre socioeconòmic, de falsedat documental, contra la hisenda pública i la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors en els 10 anys anteriors a la declaració de concurs. En cas que hi hagi un procés penal pendent, el jutge del concurs ha de suspendre la seva decisió respecte a l'exoneració del passiu fins que es produeixi una sentència penal ferma.

3r Que, tot i reunir els requisits que estableix l'article 231, hagi subscrit o, almenys, intentat subscriure un acord extrajudicial de pagaments.

4t Que hagi satisfet en la seva integritat els crèdits contra la massa i els crèdits concursals privilegiats i, si no ha intentat un acord extrajudicial de pagaments previ, almenys el 25 per cent de l'import dels crèdits concursals ordinaris.

5è Que, alternativament al número anterior:

- i) Accepti sotmetre's al pla de pagaments que preveu l'apartat 6.
- ii) No hagi incomplert les obligacions de col·laboració que estableix l'article 42.
- iii) No hagi obtingut aquest benefici dins dels deu últims anys.
- iv) No hagi rebutjat dins dels quatre anys anteriors a la declaració de concurs una oferta de feina adequada a la seva capacitat.

v) Accepti de manera expressa, en la sol·licitud d'exoneració del passiu insatisfet, que l'obtenció d'aquest benefici es faci constar a la secció especial del Registre públic concursal per un termini de cinc anys. Únicament tenen accés a aquesta secció les persones que tinguin interès legítim a esbrinar la situació del deutor, i en tot cas s'entén que tenen interès els qui facin una oferta en ferm al deutor, ja sigui de crèdit o de qualsevol altre lliurament de béns o prestació de serveis, que hagi de ser remunerada o retornada per aquest i que estigui condicionada a la seva solvència, així com les administracions públiques i els òrgans jurisdiccionals habilitats legalment per sol·licitar la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions. L'apreciació de l'interès esmentat l'ha de realitzar qui estigui a càrrec del Registre públic concursal.

4. El secretari judicial ha de donar trasllat de la sol·licitud del deutor a l'administració concursal i als creditors personats durant un termini de cinc dies perquè al·leguin tot el que considerin oportú en relació amb la concessió del benefici.

Si l'administració concursal i els creditors personats mostren la seva conformitat amb la petició del deutor o no s'hi oposen, el jutge del concurs ha de concedir, amb caràcter provisional, el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en la resolució, i ha de declarar la conclusió del concurs per finalització de la fase de liquidació.

L'oposició només es pot fonamentar en la inobservança d'algun o alguns dels requisits de l'apartat 3, i se li ha de donar el tràmit de l'incident concursal. No es pot dictar una interlocutòria de conclusió del concurs fins que adquireixi fermesa la resolució que recaigui en l'incident que reconegui o denegui el benefici.

5. El benefici de l'exoneració del passiu insatisfet concedit als deutors previstos al número 5è de l'apartat 3 s'estén a la part insatisfeta dels crèdits següents:

1r Els crèdits ordinaris i subordinats pendents en la data de conclusió del concurs, encara que no hagin estat comunicats, i exceptuant els crèdits de dret públic i per aliments.

2n Respecte als crèdits que s'enumeren a l'article 90.1, la part d'aquests que no s'hagi pogut satisfer amb l'execució de la garantia queda exonerada llevat que

estigui inclosa, segons la seva naturalesa, en alguna categoria diferent de la de crèdit ordinari o subordinat.

Els creditors els crèdits dels quals s'extingeixin no poden iniciar cap tipus d'acció dirigida enfront del deutor per al cobrament d'aquests crèdits.

Queden fora de perill els drets dels creditors enfront dels obligats solidàriament amb el concursat i enfront dels seus fiadors o avaladors, els quals no poden invocar el benefici d'exoneració del passiu insatisfet obtingut pel concursat ni subrogar-se pel pagament posterior a la liquidació en els drets que el creditor tingui contra aquell, llevat que es revoqui l'exoneració concedida.

Si el concursat té un règim econòmic matrimonial de beneficiaris o un altre de comunitat i no s'ha procedit a la liquidació d'aquest règim, el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet s'estén al cònjuge del concursat, encara que no se n'hagi declarat el concurs, respecte dels deutes anteriors a la declaració de concurs dels quals hagi de respondre el patrimoni comú.

6. Els deutes que no quedin exonerats de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior han de ser satisfets pel concursat dins dels cinc anys següents a la conclusió del concurs, llevat que tinguin un venciment posterior. Durant els cinc anys següents a la conclusió del concurs, els deutes pendents no poden meritjar interès.

A aquest efecte, el deutor ha de presentar una proposta de pla de pagaments que, oïdes les parts per un termini de 10 dies, el jutge ha d'aprovar en els termes en què s'hagi presentat o amb les modificacions que consideri oportunes.

Respecte als crèdits de dret públic, la tramitació de les sol·licituds d'ajornament o fraccionament es regeix pel que disposa la seva normativa específica.

7. Qualsevol creditor concursal està legitimat per sol·licitar al jutge del concurs la revocació del benefici d'exoneració del passiu insatisfet quan durant els cinc anys següents a la seva concessió es constati l'existència d'ingressos, béns o drets del deutor ocultats. S'exceptuen d'aquesta previsió els béns inembargables d'acord amb el que disposen els articles 605 i 606 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

També es pot sol·licitar la revocació si durant el termini fixat per al compliment del pla de pagaments:

a) Incorre en alguna de les circumstàncies que, segons el que estableix l'apartat 3, hauria impedit la concessió del benefici de l'exoneració del passiu insatisfet.

b) Si s'escau, incompleix l'obligació de pagament dels deutes no exonerats d'acord amb el que disposa el pla de pagaments.

c) Millora substancialment la situació econòmica del deutor per causa d'heretament, llegat o donació; o joc de sort, envit o atzar, de manera que pugui pagar tots els deutes pendents sense detriment de les seves obligacions d'aliments.

La sol·licitud s'ha de tramitar de conformitat amb el que estableix la Llei d'enjudiciament civil per al judici verbal. En cas que el jutge acordi revocar el benefici, els creditors recuperen la plenitud de les seves accions enfront del deutor per fer efectius els crèdits no satisfets en concloure el concurs.

8. Si transcorre el termini fixat per al compliment del pla de pagaments sense que s'hagi revocat el benefici, el jutge del concurs, a petició del deutor concursat, ha de dictar una interlocutòria en què es reconegui amb caràcter definitiu l'exoneració del passiu insatisfet en el concurs.

També pot declarar, atenent les circumstàncies del cas i amb l'audiència prèvia dels creditors, l'exoneració definitiva del passiu insatisfet del deutor que no hagi complert en la seva integritat el pla de pagaments, però hagi destinat al seu compliment almenys la meitat dels ingressos percebuts durant el termini de cinc anys des de la concessió provisional del benefici que no tinguin la consideració d'inembargables o la quarta part dels ingressos esmentats quan concorrin en el

deutor les circumstàncies que preveu l'article 3.1, lletres a) i b), del Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, respecte als ingressos de la unitat familiar i les circumstàncies familiars d'especial vulnerabilitat.

Als efectes d'aquest article, s'entén per ingressos inembargables els que preveu l'article 1 del Reial decret llei 8/2011, d'1 de juliol, de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control de la despesa pública i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms contrets per les entitats locals, de foment de l'activitat empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa.

Contra la resolució esmentada, que s'ha de publicar al Registre públic concursal, no es pot interposar cap recurs. No obstant això, l'exoneració definitiva es pot revocar quan concorri la causa prevista en el paràgraf primer de l'apartat anterior.»

Tres. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 176 bis, que queden redactats en els termes següents:

«3. Una vegada distribuïda la massa activa, l'administració concursal ha de presentar al jutge del concurs un informe justificatiu que ha d'afirmar i raonar inexcusablement que el concurs no ha de ser qualificat de culpable i que no existeixen accions viables de reintegració de la massa activa ni de responsabilitat de tercers pendents de ser exercides o bé que el que es pugui obtenir de les corresponents accions no seria suficient per al pagament dels crèdits contra la massa. No ha d'impedir la declaració d'insuficiència de massa activa que el deutor mantingui la propietat de béns legalment inembargables o desproveïts de valor de mercat o el cost de realització dels quals seria manifestament desproporcionat respecte del seu previsible valor venal.

L'informe s'ha de posar de manifest a l'oficina judicial per quinze dies a totes les parts personades.

La conclusió per insuficiència de massa s'ha d'acordar per interlocutòria. Si en el termini d'audiència concedit a les parts es formula oposició a la conclusió del concurs, se li ha de donar la tramitació de l'incident concursal. Durant aquest termini, el deutor persona natural pot sol·licitar l'exoneració del passiu insatisfet. La tramitació d'aquesta sol·licitud, els requisits per beneficiar-se de l'exoneració i els seus efectes es regeixen pel que disposa l'article 178 bis.

4. També es pot acordar la conclusió per insuficiència de massa en la mateixa interlocutòria de declaració de concurs quan el jutge aprecii de manera evident que el patrimoni del concursat no és presumiblement suficient per a la satisfacció dels previsible crèdits contra la massa del procediment ni és previsible l'exercici d'acció de reintegració, d'impugnació o de responsabilitat de tercers.

Si el concursat és persona natural, el jutge ha de designar un administrador concursal que ha de liquidar els béns existents i pagar els crèdits contra la massa seguint l'ordre de l'apartat 2. Una vegada conclosa la liquidació, el deutor pot sol·licitar l'exoneració del passiu insatisfet davant el jutge del concurs. La tramitació de la sol·licitud, els requisits per beneficiar-se de l'exoneració i els seus efectes es regeixen pel que disposa l'article 178 bis.

Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs d'apel·lació.»

Segon. Modificacions en matèria d'acord extrajudicial de pagaments.

U. Es modifica l'article 231, que queda redactat en els termes següents:

«Article 231. *Pressupostos.*

1. El deutor persona natural que es trobi en situació d'insolvència d'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquesta Llei, o que prevegi que no podrà complir regularment les seves obligacions, pot iniciar un procediment per arribar a un acord extrajudicial de pagaments amb els seus creditors, sempre que l'estimació inicial del

passiu no superi els cinc milions d'euros. En el cas de deutor persona natural empresari, cal aportar el balanç corresponent.

Als efectes d'aquest títol, es consideren empresaris persones naturals no només els qui tinguin aquesta condició d'acord amb la legislació mercantil, sinó els qui exerceixin activitats professionals o tinguin aquella consideració als efectes de la legislació de la Seguretat Social, així com els treballadors autònoms.

2. També pot instar el mateix acord qualsevol persona jurídica, sigui o no societat de capital, que compleixi les condicions següents:

- a) Estigui en estat d'insolvència.
- b) En cas de ser declarada en concurs, el concurs no hagués de ser d'una complexitat especial en els termes que preveu l'article 190 d'aquesta Llei.
- c) Que disposi d'actius suficients per satisfer les despeses pròpies de l'acord.

3. No poden formular cap sol·licitud per arribar a un acord extrajudicial de pagaments:

1r Els qui hagin estat condemnats en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'ordre socioeconòmic, de falsedat documental, contra la hisenda pública, la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors en els 10 anys anteriors a la declaració de concurs.

2n Les persones que, dins dels cinc últims anys, hagin arribat a un acord extrajudicial de pagaments amb els creditors, hagin obtingut l'homologació judicial d'un acord de refinançament o hagin estat declarades en concurs de creditors.

El còmput del termini esmentat comença a comptar, respectivament, des de la publicació en el Registre públic concursal de l'acceptació de l'acord extrajudicial de pagaments, de la resolució judicial que homologui l'acord de refinançament o de la interlocutòria que declari la conclusió del concurs.

4. No poden accedir a l'acord extrajudicial de pagaments els qui estiguin negociant amb els seus creditors un acord de refinançament o la sol·licitud de concurs dels quals s'hagi admès a tràmit.

5. Els crèdits amb garantia real es veuen afectats per l'acord extrajudicial de conformitat amb el que disposen els articles 238 i 238 bis.

Els crèdits de dret públic no es poden veure afectats en cap cas per l'acord extrajudicial, encara que gaudeixin de garantia real.

No poden acudir al procediment que preveu aquest títol les entitats asseguradores i reasseguradores.»

Dos. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 232, que queden redactats en els termes següents:

«2. La sol·licitud s'ha de fer mitjançant un formulari normalitzat subscrit pel deutor, i ha d'incloure un inventari amb l'efectiu i els actius líquids de què disposa, els béns i drets de què sigui titular i els ingressos regulars previstos. S'ha d'acompanyar, també, d'una llista de creditors, amb expressió de la identitat, el domicili i l'adreça electrònica d'aquests, així com de la quantia i el venciment dels crèdits respectius, i que també ha d'incloure una llista dels contractes vigents i una llista de les despeses mensuals previstes. El que disposa l'article 164.2.2n és aplicable, en cas de concurs consecutiu, a la sol·licitud d'acord extrajudicial de pagaments.

El contingut dels formularis normalitzats de sol·licitud, d'inventari i de llista de creditors s'ha de determinar mitjançant una ordre del Ministeri de Justícia.

Aquesta llista de creditors també ha de comprendre els titulars de préstecs o crèdits amb garantia real o de dret públic, sense perjudici que es puguin no veure afectats per l'acord. Per valorar els préstecs o crèdits amb garantia real, cal seguir el que disposa l'article 94.5.

Si el deutor és una persona casada, llevat que es trobi en règim de separació de béns, ha d'indicar la identitat del cònjuge, amb expressió del règim econòmic del matrimoni, i si està obligat legalment a administrar la comptabilitat, ha d'adjuntar així mateix els comptes anuals corresponents als tres últims exercicis.

Quan els cònjuges siguin propietaris de l'habitatge familiar i aquest es pugui veure afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, la sol·licitud d'acord extrajudicial l'han de fer necessàriament tots dos cònjuges, o l'un amb el consentiment de l'altre.

3. En cas que els deutors siguin empresaris o entitats inscripcions, s'ha de sol·licitar la designació del mediador al registrador mercantil corresponent al domicili del deutor mitjançant una instància, que es pot cursar telemàticament, el qual ha de procedir a l'obertura del full corresponent, si no hi figura inscrit. En els altres casos, cal sol·licitar la designació al notari del domicili del deutor.

En el cas de persones jurídiques o de persona natural empresari, la sol·licitud també es pot dirigir a les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació quan hagin assumit funcions de mediació de conformitat amb la seva normativa específica, i a la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya.

El receptor de la sol·licitud ha de comprovar que es compleixin els requisits que preveu l'article 231, així com les dades i la documentació que porti el deutor. Si considera que la sol·licitud o la documentació adjunta pateixen algun defecte o que són insuficients per acreditar el compliment dels requisits legals per iniciar un acord extrajudicial de pagaments, ha d'assenyalar al sol·licitant un únic termini d'esmena, que no pot excedir els cinc dies. La sol·licitud s'ha d'inadmetre quan el deutor no justifiqui el compliment dels requisits exigits legalment per sol·licitar la iniciació de l'acord extrajudicial, i es pot presentar una nova sol·licitud quan concorrin o es pugui acreditar la concurrència dels requisits esmentats.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 233, que queden redactats en els termes següents:

«1. El nomenament de mediador concursal ha de recaure en la persona natural o jurídica a qui correspongui de manera seqüencial d'entre les que figurin a la llista oficial que es publica al portal corresponent del "Butlletí Oficial de l'Estat", la qual ha de ser subministrada pel Registre de mediadors i institucions de mediació del Ministeri de Justícia. El mediador concursal ha de reunir la condició de mediador d'acord amb la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils, i, per actuar com a administrador concursal, les condicions que preveu l'article 27.

Cal determinar reglamentàriament les regles per calcular la retribució del mediador concursal, que s'ha de fixar a la seva acta de nomenament. En tot cas, la retribució a percebre depèn del tipus de deutor, del seu passiu i actiu, i de l'èxit assolit en la mediació. En tot allò no previst en aquesta Llei pel que fa al mediador concursal, cal seguir el que es disposa en matèria de nomenament d'experts independents.

2. En acceptar el nomenament, el mediador concursal ha de facilitar al registrador mercantil o notari, si ha estat nomenat per aquests, una adreça electrònica que compleixi les condicions establertes a l'article 29.6 d'aquesta Llei, a la qual els creditors poden fer qualsevol comunicació o notificació.

3. El registrador o el notari han de procedir al nomenament del mediador concursal. Quan la sol·licitud s'hagi dirigit a una cambra oficial de comerç, indústria, serveis i navegació o a la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, aquesta mateixa cambra ha d'assumir les funcions de mediació de conformitat amb el que disposa la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, i ha de designar una comissió encarregada de la mediació, dins de la qual hi ha de figurar, almenys, un mediador concursal. Una vegada que el mediador concursal accepti el càrrec, el registrador mercantil, el notari o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació

n'ha de donar compte per certificació o còpia remeses als registres públics de béns competents perquè en quedi constància per anotació preventiva al full registral corresponent, així com al Registre Civil i als altres registres públics que correspongui, ha de comunicar d'ofici l'obertura de negociacions al jutge competent per a la declaració de concurs i n'ha d'ordenar la publicació al Registre públic concursal.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 4 i es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 234, que queden redactats en els termes següents:

«1. En els deu dies següents a l'acceptació del càrrec, el mediador concursal ha de comprovar les dades i la documentació que ha aportat el deutor, i pot requerir-li que les complementi o esmeni, o instar-lo a corregir els errors que hi pugui haver.

En aquest mateix termini, ha de comprovar l'existència i la quantia dels crèdits i ha de convocar el deutor i els creditors que figurin a la llista presentada pel deutor, o els que conegui per qualsevol altre mitjà, a una reunió que s'ha de celebrar dins dels dos mesos següents a l'acceptació a la localitat on el deutor tingui el domicili. S'exclouen en tot cas de la convocatòria els creditors de dret públic.

2. La convocatòria de la reunió entre el deutor i els creditors s'ha de fer per conducta notarial o per qualsevol mitjà de comunicació, individual i escrita, que n'asseguri la recepció.

Si consta l'adreça electrònica dels creditors perquè el deutor l'ha aportat o perquè aquells l'han facilitat al mediador concursal en els termes que s'indiquen a l'apartat c) de l'article 235.2, cal fer la comunicació a aquesta adreça electrònica.»

Cinc. Es modifica l'article 235, que queda redactat en els termes següents:

«Article 235. *Efectes de la iniciació de l'expedient.*

1. Una vegada sol·licitada l'obertura de l'expedient, el deutor pot continuar amb la seva activitat laboral, empresarial o professional. Des de la presentació de la sol·licitud, el deutor s'ha d'abstenir d'exercir cap acte d'administració i disposició que excedeixi els actes o les operacions pròpies del gir o trànsit de la seva activitat.

2. Des de la comunicació de l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració del concurs, els creditors que es puguin veure afectats pel possible acord extrajudicial de pagaments:

a) No poden iniciar ni continuar cap execució judicial o extrajudicial sobre el patrimoni del deutor mentre es negocia l'acord extrajudicial fins a un termini màxim de tres mesos. S'exceptuen els creditors de crèdits amb garantia real, que no recaigui sobre béns o drets que siguin necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor, ni sobre la seva residència habitual. Quan la garantia recaigui sobre els béns que s'esmenten a l'incís anterior, els creditors poden exercir l'acció real que els correspongui enfront dels béns i drets sobre els quals recaigui la seva garantia sense perjudici que, una vegada iniciat el procediment, quedi paralitzat mentre no hagin transcorregut els terminis que preveu aquest apartat.

Una vegada efectuada l'anotació corresponent de l'obertura del procediment als registres públics de béns, no es poden anotar, respecte dels béns del deutor instant, embargaments o segrestos posteriors a la presentació de la sol·licitud del nomenament de mediador concursal, excepte els que puguin correspondre en el curs de procediments seguits pels creditors de dret públic.

b) S'han d'abstenir de fer cap acte dirigit a millorar la situació en què es trobin respecte del deutor comú.

c) Poden facilitar al mediador concursal una adreça electrònica perquè aquest els faci totes les comunicacions que siguin necessàries o convenients, les quals produeixen plens efectes quan es remeten a la direcció facilitada.

3. Durant el termini de negociació de l'acord extrajudicial de pagaments i respecte als crèdits que es puguin veure afectats per aquest, se suspèn la meritació d'interessos de conformitat amb el que disposa l'article 59.

4. El creditor que disposi de garantia personal per satisfer el crèdit la pot exercir sempre que el crèdit contra el deutor hagi vençut. En l'execució de la garantia, els garants no poden invocar la sol·licitud del deutor en perjudici de l'executant.

5. El deutor que estigui negociant un acord extrajudicial no pot ser declarat en concurs, mentre no transcorri el termini que preveu l'article 5 bis.5.»

Sis. Es modifica l'article 236, que queda redactat en els termes següents:

«Article 236. *Proposta d'acord extrajudicial de pagaments.*

1. Tan aviat com sigui possible, i en qualsevol cas amb una antelació mínima de vint dies naturals a la data prevista per a la celebració de la reunió, el mediador concursal ha de remetre als creditors, amb el consentiment del deutor, una proposta d'acord extrajudicial de pagaments sobre els crèdits pendents de pagament en la data de la sol·licitud. La proposta pot contenir qualsevol de les mesures següents:

- a) Esperes per un termini no superior a deu anys.
- b) Quitaments.
- c) Cessió de béns o drets als creditors en pagament o per a pagament de la totalitat o una part dels seus crèdits.
- d) La conversió de deute en accions o participacions de la societat deutora. En aquest cas cal atènyer-se al que disposa l'apartat 3.b).3r ii) de la disposició addicional quarta.
- e) La conversió de deute en préstecs participatius per un termini no superior a deu anys, en obligacions convertibles o préstecs subordinats, en préstecs amb interessos capitalitzables o en qualsevol altre instrument financer de rang, venciment o característiques diferents del deute original.

Només es pot incloure la cessió en pagament de béns o drets als creditors sempre que els béns o drets cedits no siguin necessaris per a la continuació de l'activitat professional o empresarial i que el seu valor raonable, calculat d'acord amb el que disposa l'article 94.5, sigui igual o inferior al crèdit que s'extingeix. Si és superior, la diferència s'ha d'integrar en el patrimoni del deutor. Si es tracta de béns afectes a garantia, és aplicable el que disposa l'article 155.4.

En cap cas la proposta no pot consistir en la liquidació global del patrimoni del deutor per a satisfacció dels seus deutes ni pot alterar l'ordre de prelació de crèdits legalment establert, llevat que els creditors postergats hi consentin expressament.

2. La proposta ha d'incloure un pla de pagaments amb detall dels recursos previstos per al seu compliment i un pla de viabilitat i ha de contenir una proposta de compliment regular de les noves obligacions, incloent-hi, si s'escau, la fixació d'una quantitat en concepte d'aliments per al deutor i la seva família, i d'un pla de continuació de l'activitat professional o empresarial que desenvolupi. També s'ha d'incloure una còpia de l'acord o sol·licitud d'ajornament dels crèdits de dret públic o, almenys, de les seves dates de pagament, si no s'han de satisfer en els seus terminis de venciment.

3. Dins dels deu dies naturals posteriors a l'enviament de la proposta d'acord per part del mediador concursal als creditors, aquests poden presentar propostes alternatives o propostes de modificació. Un cop transcorregut el termini esmentat, el mediador concursal ha de remetre als creditors el pla de pagaments i viabilitat final acceptat pel deutor.

4. El mediador concursal ha de sol·licitar immediatament la declaració de concurs de creditors si, abans que hagi transcorregut el termini que esmenta l'apartat 3 d'aquest article, decideixen no continuar amb les negociacions els

creditors que representin almenys la majoria del passiu que es pugui veure afectada per l'acord i el deutor està en situació d'insolvència actual o imminent.»

Set. Es modifica l'article 238, que queda redactat en els termes següents:

«Article 238. *L'acord extrajudicial de pagaments.*

1. Perquè l'acord extrajudicial de pagaments es consideri acceptat, són necessàries les majories següents, calculades sobre la totalitat del passiu que pugui resultar afectat per l'acord:

a) Si hi ha votat a favor el 60 per cent del passiu que es pugui veure afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, els creditors amb crèdits que no gaudeixin de garantia real o per la part dels crèdits que excedeixi el valor de la garantia real, queden sotmesos a les esperes, ja siguin de principal, d'interessos o de qualsevol altra quantitat deguda, amb un termini no superior a cinc anys, a quitaments no superiors al 25 per cent de l'import dels crèdits, o a la conversió de deute en préstecs participatius durant el mateix termini.

b) Si hi ha votat a favor el 75 per cent del passiu que es pugui veure afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, els creditors amb crèdits que no gaudeixin de garantia real o per la part dels crèdits que excedeixi el valor de la garantia real, queden sotmesos a les esperes amb un termini de cinc anys o més, però en cap cas superior a deu, a quitaments superiors al 25 per cent de l'import dels crèdits, i a les altres mesures que preveu l'article 236.

2. Si la proposta és acceptada pels creditors, l'acord s'ha d'eleva immediatament a escriptura pública, que tanca l'expedient que el notari hagi obert. Per als oberts pel registrador mercantil o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, s'ha de presentar davant el Registre Mercantil una còpia de l'escriptura perquè el registrador pugui tancar l'expedient. El notari, el registrador o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació ha de comunicar el tancament de l'expedient al jutjat que hagi de tramitar el concurs. Igualment ha de donar compte del fet per certificació o còpia remeses als registres públics de béns competents per a la cancel·lació de les anotacions practicades. Així mateix, ha de publicar l'existència de l'acord en el Registre Públic Concursal per mitjà d'un anunci que ha de contenir les dades que identifiquin el deutor, incloent-hi el número d'identificació fiscal, el registrador o notari competent o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, el número d'expedient de nomenament del mediador, el nom del mediador concursal, incloent-hi el número d'identificació fiscal, i la indicació que l'expedient està a disposició dels creditors interessats en el Registre Mercantil, la notaria o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació corresponent per a la publicitat del seu contingut.

3. Si la proposta no és acceptada, i el deutor continua incurs en insolvència, el mediador concursal ha de sol·licitar immediatament al jutge competent la declaració de concurs, que el jutge ha d'acordar també de manera immediata. Si s'escau, ha d'instar també del jutge la conclusió del concurs per insuficiència de massa activa en els termes que preveu l'article 176 bis d'aquesta.

4. Els acords extrajudicials de pagaments adoptats per les majories i amb els requisits que descriu aquest títol no poden ser objecte de rescissió concursal en un eventual concurs de creditors posterior.»

Vuit. S'introdueix un article 238 bis, amb la redacció següent:

«Article 238 bis. *Extensió subjectiva.*

1. El contingut de l'acord extrajudicial vincula el deutor i els creditors que descriu l'apartat 1 de l'article precedent.

2. Els creditors amb garantia real, per la part del seu crèdit que no excedeixi el valor de la garantia, únicament queden vinculats per l'acord si hi han votat a favor.

3. No obstant això, els creditors amb garantia real que no hagin acceptat l'acord, per la part dels seus crèdits que no excedeixin el valor de la garantia, queden vinculats a les mesures previstes a les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior, sempre que aquestes hagin estat acordades, amb l'abast que es convingui, per les majories següents, calculades en funció de la proporció del valor de les garanties acceptants sobre el valor total de les garanties atorgades:

a) Del 65 per cent, quan es tracti de les mesures que preveu l'apartat 1 a) de l'article anterior.

b) Del 80 per cent, quan es tracti de les mesures que preveu l'apartat 1 b) de l'article anterior.»

Nou. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 239, que queden redactats en els termes següents:

«2. La impugnació no suspèn l'execució de l'acord i només es pot fonamentar en la falta de concurrència de les majories exigides per a l'adopció de l'acord tenint en compte, si s'escau, els creditors que, tot i haver-hi de concórrer, no hagin estat convocats, en la superació dels límits que estableix l'article 236.1 o en la desproporció de les mesures acordades.»

«4. La sentència d'anul·lació de l'acord s'ha de publicar en el Registre públic concursal.»

Deu. Es modifica l'article 240, que queda redactat en els termes següents:

«Article 240. *Efectes de l'acord sobre els creditors.*

1. Cap creditor afectat per l'acord pot iniciar o continuar execucions contra el deutor per deutes anteriors a la comunicació de l'obertura de l'expedient. El deutor pot sol·licitar la cancel·lació dels corresponents embargaments del jutge que els hagi ordenat.

2. En virtut de l'acord extrajudicial, els crèdits queden ajornats, remesos o extingits de conformitat amb el que s'hagi pactat.

3. Els creditors que no hagin acceptat o que hagin mostrat la seva disconformitat amb l'acord extrajudicial de pagaments i en resultin afectats, mantenen els seus drets enfront dels obligats solidàriament amb el deutor i enfront dels seus fiadors o avaladors, els quals no poden invocar l'aprovació de l'acord extrajudicial en perjudici d'aquells.

4. Respecte dels creditors que hagin subscrit l'acord extrajudicial, el manteniment dels seus drets enfront dels altres obligats, fiadors o avaladors, depèn del que s'hagi acordat en la relació jurídica respectiva.»

Onze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 241, que queda redactat en els termes següents:

«2. Si l'acord extrajudicial de pagaments és complert íntegrament, el mediador concursal ho ha de fer constar en una acta notarial que s'ha de publicar en el Registre públic concursal.»

Dotze. Es modifica l'article 242, que queda redactat en els termes següents:

«Article 242. *Especialitats del concurs consecutiu.*

1. Té la consideració de concurs consecutiu el que es declari a sol·licitud del mediador concursal, del deutor o dels creditors per la impossibilitat d'arribar a un acord extrajudicial de pagaments o pel seu incompliment.

Igualment té la consideració de concurs consecutiu el que sigui conseqüència de l'anul·lació de l'acord extrajudicial assolit.

2. El concurs consecutiu es regeix pel que es disposa per al procediment abreujat amb les especialitats següents:

1a Si la sol·licitud de concurs la formula el deutor o el mediador concursal, s'ha d'acompanyar d'una proposta anticipada de conveni o un pla de liquidació que es regeixen, respectivament, pel que disposen els capítols I i II del títol V.

La sol·licitud formulada pel mediador concursal s'ha d'acompanyar, a més, dels documents següents:

a) L'informe a què es refereix l'article 75, al qual s'ha de donar la publicitat que preveu l'article 95, una vegada transcorregut el termini de comunicació de crèdits i amb la incorporació prèvia de les correccions que siguin necessàries.

b) Així mateix, en cas de concurs d'una persona natural, s'ha de pronunciar sobre la concurrència dels requisits establerts legalment per al benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en els termes que preveu l'article 178 bis o, si escau, sobre l'obertura de la secció de qualificació.

Si el càrrec d'administrador concursal recau en una persona diferent del mediador concursal o la sol·licitud de concurs l'ha presentat el deutor o un creditor, l'informe de l'article 75 s'ha de presentar en els deu dies següents al transcurs del termini de comunicació de crèdits.

Si el concurs s'ha iniciat a sol·licitud dels creditors, el deutor pot presentar una proposta anticipada de conveni o un pla de liquidació dins dels quinze dies següents a la declaració de concurs.

2a Llevat que hi hagi una causa justa, el jutge ha de designar un administrador del concurs al mediador concursal en la interlocutòria de declaració de concurs, el qual no pot percebre per aquest concepte més retribució que la que li hagi estat fixada en l'expedient de mediació extrajudicial. En el concurs consecutiu deixa de regir el principi de confidencialitat per al mediador concursal que continuï amb les funcions d'administrador concursal.

El nomenament d'administrador, tant si s'ha designat el mediador concursal com si no, l'ha d'efectuar el jutge en la interlocutòria de declaració de concurs.

3a També tenen la consideració de crèdits contra la massa les despeses de l'expedient extrajudicial i els altres crèdits que, de conformitat amb l'article 84, tinguin aquesta consideració i s'hagin generat durant la tramitació de l'expedient extrajudicial, que no hagin estat satisfets.

4a El termini de dos anys per a la determinació dels actes rescindibles es compta des de la data de la sol·licitud del deutor al registrador mercantil, notari o cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.

5a No necessiten sol·licitar reconeixement els titulars de crèdits que hagin signat l'acord extrajudicial.

6a Els creditors poden impugnar en el termini que estableix l'article 96 l'informe de l'administració concursal, i la impugnació s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix l'article 191.4.

7a Si s'ha admès a tràmit la proposta anticipada de conveni, s'ha de seguir la tramitació que preveu l'article 191 bis.

8a Si el deutor o el mediador han sol·licitat la liquidació, i en els casos d'inadmissió a tràmit, manca de presentació, manca d'aprovació o incompliment de la proposta anticipada de conveni, s'obre necessàriament i simultàniament la fase de liquidació, que es regeix pel que disposa el títol V. Si no ho ha fet el deutor, l'administrador concursal ha de presentar un pla de liquidació en el termini improrrogable de deu dies des de l'obertura de la fase de liquidació.

El concursat i els creditors, dins del termini d'al·legacions al pla de liquidació, també poden formular observacions sobre la concurrència dels requisits exigits per

acordar el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet del concursat persona natural. Els creditors també poden sol·licitar, mitjançant un escrit raonat, l'obertura de la secció de qualificació.

9a En el cas de deutor persona natural, si el concurs es qualifica com a fortuït, en la interlocutòria de conclusió de concurs el jutge ha de declarar l'exoneració del passiu insatisfet en la liquidació, sempre que es compleixin els requisits i amb els efectes de l'article 178 bis.»

Tretze. S'afegeix un article 242 bis, amb la redacció següent:

«Article 242 bis. *Especialitats de l'acord extrajudicial de pagaments de persones naturals no empresaris.*

1. L'acord extrajudicial de pagaments de persones naturals no empresaris es regeix pel que disposa aquest títol, amb les especialitats següents:

1r La sol·licitud s'ha de presentar davant el notari del domicili del deutor.

2n El notari, una vegada constatada la suficiència de la documentació aportada i la procedència de la negociació de l'acord extrajudicial de pagaments, ha de comunicar, d'ofici, l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració del concurs.

3r El notari ha d'impulsar les negociacions entre el deutor i els seus creditors, i pot designar, si ho considera convenient o ho sol·licita el deutor, un mediador concursal. El nomenament del mediador concursal s'ha d'efectuar en els cinc dies següents a la recepció per part del notari de la sol·licitud del deutor, i el mediador ha d'acceptar el càrrec en un termini de cinc dies.

4t Les actuacions notariales o registrals que descriu l'article 233 no meriten cap retribució aranzelària.

5è El termini per comprovar l'existència i la quantia dels crèdits i fer la convocatòria de la reunió entre deutor i creditors és de quinze dies des de la notificació al notari de la sol·licitud o de deu dies des de l'acceptació del càrrec per part del mediador, si s'ha designat un mediador. La reunió s'ha de celebrar en un termini de trenta dies des de la seva convocatòria.

6è La proposta d'acord s'ha de remetre amb una antelació mínima de quinze dies naturals a la data prevista per celebrar la reunió, i els creditors poden remetre propostes alternatives o de modificació dins dels deu dies naturals posteriors a la recepció de la proposta d'acord.

7è La proposta d'acord únicament pot contenir les mesures previstes a les lletres a), b) i c) de l'article 236.1.

8è El termini de suspensió de les execucions que preveu l'article 235 és de dos mesos des de la comunicació de l'obertura de les negociacions al jutjat, llevat que, amb anterioritat, s'hagi adoptat o rebutjat l'acord extrajudicial de pagaments o hagi tingut lloc la declaració de concurs.

9è Si al final del termini de dos mesos el notari o, si s'escau, el mediador considera que no és possible arribar a un acord, ha d'instar el concurs del deutor en els deu dies següents, i ha de remetre al jutge un informe raonat amb les seves conclusions.

10è El concurs consecutiu s'ha d'obrir directament en la fase de liquidació.

2. S'ha de determinar per reglament el règim de responsabilitat dels notaris que intervinguin en els acords extrajudicials de pagaments de les persones naturals no empresaris. La seva retribució és la que es preveu per als mediadors concursals.»

Tercer. Altres modificacions.

U. Es modifica l'apartat 5è de l'article 92, que queda redactat en els termes següents:

«5è Els crèdits de què sigui titular alguna de les persones especialment relacionades amb el deutor a què es refereix l'article següent, llevat dels compresos a l'article 91.1r quan el deutor sigui una persona natural i els crèdits diferents dels préstecs o actes amb una finalitat anàloga dels quals siguin titulars els socis a què es refereix l'article 93.2.1r i 3r que reuneixin les condicions de participació en el capital que s'hi indiquen.

S'exceptuen d'aquesta regla els crèdits per aliments nascuts i vençuts abans de la declaració de concurs, que tenen la consideració de crèdit ordinari.»

Dos. S'afegeixen tres noves lletres m), n) i ñ) a l'apartat 2 de la disposició addicional segona, «Règim especial aplicable a entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores», amb la redacció següent:

«m) La Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

n) La Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

ñ) El text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.»

Quart. Retribució de l'administració concursal.

U. El paràgraf primer i les lletres b) i c) de l'apartat 2 de l'article 34 queden redactats en els termes següents:

«2. La retribució de l'administració concursal es determina mitjançant un aranzel que s'ha d'aprovar per reglament i que ha d'atendre el nombre de creditors, l'acumulació de concursos, la mida del concurs segons la classificació considerada, a l'efecte de la designació de l'administració concursal, i les funcions que exerceixi efectivament l'administració concursal, de les que preveu l'article 33.»

«b) Limitació. La quantitat total màxima que l'administració concursal pot percebre per la seva intervenció en el concurs ha de ser inferior a les dues següents:

- i) La quantitat resultant de multiplicar l'actiu del deutor per un 4 per cent.
- ii) Un milió cinc-cents mil euros.

No obstant això, el jutge, de manera motivada i un cop escoltades les parts, pot aprovar una remuneració que superi el límit anterior quan, a causa de la complexitat del concurs, els costos assumits per l'administració concursal ho justifiquin, sense que en cap cas pugui excedir el 50 per cent del límit esmentat.

c) Efectivitat. En els concursos que concloguin per la insuficiència de la massa activa per satisfer els crèdits contra la massa, s'ha de garantir el pagament d'un mínim retributiu mitjançant un compte de garantia aranzelària, que s'ha de dotar amb les aportacions obligatòries dels administradors concursals.»

Dos. S'afegeix un article 34 bis, amb la següent redacció:

«Article 34 bis. *Obertura del compte de garantia aranzelària.*

1. S'ha de constituir un únic compte de garantia aranzelària, que s'ha de dotar amb les aportacions obligatòries que han d'efectuar els administradors concursals i que depèn del Ministeri de Justícia.

2. El funcionament del compte es regeix pel que estableixen aquesta Llei i totes les normes que es dictin per desplegar-la.»

Tres. S'afegeix un article 34 ter, amb la redacció següent:

«Article 34 ter. *Règim del compte de garantia aranzelària.*

1. Les úniques persones autoritzades per disposar dels fons existents en el compte de garantia aranzelària són els secretaris judicials dels jutjats amb competència en matèria concursal.

2. Els secretaris han de gestionar el compte i controlar els ingressos i els càrrecs a través de l'aplicació informàtica de titularitat del Ministeri de Justícia que aquest determini i que ha de ser validada pel Consell General del Poder Judicial i per la Fiscalia General de l'Estat. L'aplicació ha de disposar dels mecanismes adequats de control i seguretat i ha de garantir l'autenticitat, confidencialitat, integritat i disponibilitat de les dades, permetre la disposició de fons mitjançant l'expedició d'ordres telemàtiques de transferència i ordres de pagament, així com proporcionar informació sobre els moviments i saldos dels comptes.

3. En els casos de manca de mitjans informàtics adequats o impossibilitat tècnica sobrevinguda, es poden emetre ordres de pagament o ordres de transferència de manera manual utilitzant els impresos normalitzats, i en aquests casos els secretaris judicials han de tenir cura del control dels manaments o les ordres que s'hagin emès així.

4. El llibre de registre del compte s'ha d'obtenir de la mateixa aplicació informàtica.

5. El Ministeri de Justícia pot supervisar l'estat del compte de garantia aranzelària mitjançant l'aplicatiu informàtic desenvolupat a aquest efecte per l'entitat de crèdit adjudicatària».

Quatre. S'afegeix un article 34 quater, amb la redacció següent:

«Article 34 quater. *Dotació del compte de garantia aranzelària i obligacions de comunicació.*

1. Les quantitats que s'han d'ingressar en el compte de garantia aranzelària es calculen sobre les retribucions que percebi efectivament cada administrador concursal per la seva actuació en el concurs aplicant els percentatges següents:

i) Un 2,5 per cent per la remuneració obtinguda que es trobi entre els 2.565 euros i els 50.000 euros.

ii) Un 5 per cent per la remuneració obtinguda que es trobi entre els 50.001 euros i els 500.000 euros.

iii) Un 10 per cent per la remuneració obtinguda que superi els 500.000 euros.

2. Dins dels cinc dies hàbils següents al de la percepció efectiva de qualsevol classe de retribució, l'administració concursal ha d'ingressar en el compte de garantia aranzelària les aportacions obligatòries que estableix l'apartat anterior, calculades sobre les quantitats percebudes efectivament. Simultàniament, l'administració concursal o cadascun dels administradors concursals han de donar compte al secretari judicial del jutjat on es tramita el concurs de l'import ingressat.

3. Queden exclosos de l'obligació de dotació del compte els administradors concursals la retribució dels quals no arribi per al conjunt del concurs als 2.565 euros, o aquells que tinguin dret a ser rescabats amb càrrec al compte referit.

4. El concursat o qualsevol altre tercer que aboni qualsevol classe de retribució a l'administració concursal està obligat a comunicar aquesta circumstància al secretari judicial del jutjat davant el qual es tramita el concurs, amb indicació de l'import abonat i la data del pagament. La mateixa obligació recau sobre l'administració concursal respecte de les retribucions de qualsevol classe que pugui percebre.

5. S'ha de regular per reglament el règim de distribució del compte de garantia aranzelària.»

Article 2. *Modificació del Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos.*

Es modifica en els termes següents el Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos:

U. L'apartat 1 de l'article 3, queda redactat de la manera següent:

«1. S'han de considerar situats en el llindar d'exclusió els deutors d'un crèdit o préstec garantit amb hipoteca sobre la seva residència habitual, quan hi concorrin totes les circumstàncies següents:

a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no superi el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues. A aquests efectes s'entén per unitat familiar la composta pel deutor, el seu cònjuge no separat legalment o parella de fet inscrita i els fills, independentment de la seva edat, que resideixin a l'habitatge, inclosos els vinculats per una relació de tutela, guarda o acolliment familiar.

El límit que preveu el paràgraf anterior és de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en cas que algun dels membres de la unitat familiar tingui declarada una discapacitat superior al 33 per cent, una situació de dependència o malaltia que l'incapaciti acreditadament de manera permanent per fer una activitat laboral, o de cinc vegades l'indicador esmentat, en cas que un deutor hipotecari sigui una persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental, o amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapaciti, acreditadament, la persona o el seu cuidador per fer una activitat laboral.

b) Que, en els quatre anys anteriors al moment de la sol·licitud, la unitat familiar hagi patit una alteració significativa de les seves circumstàncies econòmiques, en termes d'esforç d'accés a l'habitatge, o hagin sobrevingut en aquest període circumstàncies familiars de vulnerabilitat especial.

A aquests efectes s'entén que s'ha produït una alteració significativa de les circumstàncies econòmiques quan l'esforç que representi la càrrega hipotecària sobre la renda familiar s'hagi multiplicat per almenys 1,5; llevat que l'entitat acreditada que la càrrega hipotecària en el moment de la concessió del préstec era igual o superior a la càrrega hipotecària en el moment de la sol·licitud de l'aplicació del Codi de bones pràctiques.

Així mateix, s'entén que es troben en una circumstància familiar de vulnerabilitat especial:

1r La família nombrosa, de conformitat amb la legislació vigent.

2n La unitat familiar monoparental amb dos fills a càrrec.

3r La unitat familiar de la qual formi part un menor de tres anys.

4t La unitat familiar en què algun dels seus membres tingui declarada una discapacitat superior al 33 per cent, una situació de dependència o malaltia que l'incapaciti de manera permanent, de manera acreditada, per fer una activitat laboral.

5è El deutor major de 60 anys, encara que no reuneixi els requisits per ser considerat unitat familiar segons el que preveu la lletra a) d'aquest número.

c) Que la quota hipotecària sigui superior al 50 per cent dels ingressos nets que percebi el conjunt dels membres de la unitat familiar. Aquest percentatge és del 40 per cent quan algun dels membres esmentats sigui una persona en la qual concorren les circumstàncies que preveu el segon paràgraf de la lletra a).

Als efectes de les lletres a) i b) anteriors, es considera que presenten una discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent els pensionistes de la Seguretat

Social que tinguin reconeguda una pensió d'incapacitat permanent en el grau de total, absoluta o gran invalidesa, i als pensionistes de classes passives que tinguin reconeguda una pensió de jubilació o de retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat.»

Dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 5 queden redactats de la manera següent:

«2. L'aplicació del Codi de bones pràctiques s'estén a les hipoteques constituïdes en garantia de préstecs o crèdits, quan el preu d'adquisició del bé immoble hipotecat no excedeixi en un 20% el que resultaria de multiplicar l'extensió de l'immoble pel preu mitjà per metre quadrat per a habitatge lliure que totalitzi l'índex de preus de l'habitatge elaborat pel Ministeri de Foment per a l'any d'adquisició del bé immoble i la província en què estigui radicat el bé esmentat, amb un límit absolut de 300.000 euros. Els immobles adquirits abans de l'any 1995 han de prendre com a preu mitjà de referència el relatiu a l'any 1995.

No obstant això, només es poden acollir a les mesures que preveu l'apartat 3 del Codi les hipoteques constituïdes en garantia de préstecs o crèdits concedits, quan el preu d'adquisició del bé immoble hipotecat no excedeixi el que resultaria de multiplicar l'extensió de l'immoble pel preu mitjà per metre quadrat per a habitatge lliure que totalitzi l'índex de preus de l'habitatge elaborat pel Ministeri de Foment per a l'any d'adquisició del bé immoble i la província en què estigui radicat el bé esmentat, amb un límit absolut de 250.000 euros. Els immobles adquirits abans de l'any 1995 prenen com a preu mitjà de referència el relatiu a l'any 1995.

3. Les entitats han de comunicar la seva adhesió a la Secretaria General del Tresor i Política Financera.»

Tres. S'introdueix un nou apartat iv a la lletra b) del punt 1 de l'annex, amb la redacció següent:

«iv. En tot cas, s'inapliquen amb caràcter indefinit les clàusules limitadores de la baixada del tipus d'interès previstes als contractes de préstec hipotecari.»

Article 3. *Modificació de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.*

Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 1 de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, queden redactats de la manera següent:

«1. Fins que no hagin transcorregut quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no és procedent el llançament quan en un procés judicial o extrajudicial d'execució hipotecària s'hagi adjudicat al creditor, o a una persona que actuï pel seu compte, la residència habitual de persones que es trobin en els supòsits d'especial vulnerabilitat i en les circumstàncies econòmiques que preveu aquest article.

2. Els supòsits d'especial vulnerabilitat a què es refereix l'apartat anterior són:

- a) Família nombrosa, de conformitat amb la legislació vigent.
- b) Unitat familiar monoparental amb dos fills a càrrec.
- c) Unitat familiar de la qual formi part un menor de tres anys.
- d) Unitat familiar en la qual algun dels seus membres tingui declarada una discapacitat superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapaciti acreditadament de manera permanent per dur a terme una activitat laboral.
- e) Unitat familiar en què el deutor hipotecari estigui en situació d'atur i hagi exhaurit les prestacions per desocupació.

f) Unitat familiar amb la qual convisquin, en el mateix habitatge, una o més persones que estiguin unides amb el titular de la hipoteca o el seu cònjuge per un vincle de parentiu fins al tercer grau de consanguinitat o afinitat, i que es trobin en situació personal de discapacitat, dependència, malaltia greu que els incapaciti acreditadament de manera temporal o permanent per exercir una activitat laboral.

g) Unitat familiar en què hi hagi una víctima de violència de gènere, d'acord amb el que estableix la legislació vigent, en cas que l'habitatge objecte de llançament constitueixi el seu domicili habitual.

h) El deutor tingui més de 60 anys.

3. Perquè sigui aplicable el que preveu l'apartat 1 han de concórrer, a més dels supòsits d'especial vulnerabilitat que preveu l'apartat anterior, les circumstàncies econòmiques següents:

a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no superi el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues. Aquest límit és de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en els supòsits que preveuen les lletres d) i f) de l'apartat anterior, i de cinc vegades aquest indicador en cas que l'executat sigui una persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental o amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o una persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapaciti acreditadament la persona o el seu cuidador per dur a terme una activitat laboral.

b) Que, durant els quatre anys anteriors al moment de la sol·licitud, la unitat familiar hagi tingut una alteració significativa de les seves circumstàncies econòmiques, en termes d'esforç d'accés a l'habitatge.

c) Que la quota hipotecària resulti superior al 50 per cent dels ingressos nets que percebi el conjunt dels membres de la unitat familiar.

d) Que es tracti d'un crèdit o préstec garantit amb hipoteca que recaigui sobre l'únic habitatge en propietat del deutor i concedit per a l'adquisició de l'habitatge.»

TÍTOL II

Altres mesures d'ordre social

CAPÍTOL I

Mesures en l'àmbit tributari i de les administracions públiques

Article 4. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2015 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 81 bis, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els contribuents que exerceixin una activitat per compte propi o aliè per la qual estiguin donats d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat poden minorar la quota diferencial de l'impost en les deduccions següents:

- a) Per cada descendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per descendents que preveu l'article 58 d'aquesta Llei, fins a 1.200 euros anuals.
- b) Per cada ascendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per ascendents que preveu l'article 59 d'aquesta Llei, fins a 1.200 euros anuals.
- c) Per ser un ascendent, o un germà orfe de pare i mare, que formi part d'una família nombrosa d'acord amb la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, o per ser un ascendent separat legalment, o sense vincle matrimonial, amb dos fills sense dret a percebre anualitats per aliments i pels quals tingui dret a la totalitat del mínim que preveu l'article 58 d'aquesta Llei, fins a 1.200 euros anuals.

En cas de famílies nombroses de categoria especial, aquesta deducció s'incrementa en un 100 per cent. Aquest increment no es té en compte als efectes del límit a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

Així mateix, poden minorar la quota diferencial de l'impost en les deduccions previstes anteriorment els contribuents que percebin prestacions contributives i assistencials del sistema de protecció de la desocupació, pensions abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social o pel règim de classes passives de l'Estat, així com els contribuents que percebin prestacions anàlogues a les anteriors reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, sempre que es tracti de prestacions per situacions idèntiques a les previstes per a la pensió corresponent de la Seguretat Social.

Quan dos o més contribuents tinguin dret a l'aplicació d'alguna de les anteriors deduccions respecte d'un mateix descendent, ascendent o família nombrosa, el seu import es prorrateja entre ells per parts iguals, sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article.

2. Les deduccions es calculen de manera proporcional al nombre de mesos en què es compleixin simultàniament els requisits que preveu l'apartat 1 anterior, i tenen com a límit per a cadascuna de les deduccions, en el cas dels contribuents a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1 anterior, les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i mutualitats meritades en cada període impositiu. No obstant això, si té dret a la deducció que preveuen les lletres a) o b) de l'apartat anterior respecte de diversos ascendents o descendents amb discapacitat, aquest límit s'aplica de manera independent respecte de cadascun d'ells.

Als efectes del càlcul d'aquest límit es computen les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres, sense prendre en consideració les bonificacions que puguin escaure.»

Dos. S'afegeix una nova disposició addicional quaranta-dosena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quaranta-dosena. *Procediment perquè els contribuents que perceben determinades prestacions apliquin les deduccions que preveu l'article 81 bis i se'ls abonin de manera anticipada.*

1. Els contribuents que percebin les prestacions a què es refereix el sisè paràgraf de l'apartat 1 de l'article 81 bis d'aquesta Llei poden practicar les deduccions que regula l'apartat esmentat i percebre-les de manera anticipada en els termes que preveu l'article 60 bis del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb les especialitats següents:

- a) Als efectes del còmput del nombre de mesos per al càlcul de l'import de la deducció, el requisit de percebre les prestacions esmentades s'entén complert quan aquestes prestacions es percebin en qualsevol dia del mes, i no és aplicable el requisit d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat.

b) Els contribuents amb dret a l'aplicació d'aquestes deduccions poden sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària el seu abonament de manera anticipada per cadascun dels mesos en què es percebin aquestes prestacions.

c) No és aplicable el límit previst a l'apartat 1 de l'article 60 bis del Reglament de l'impost ni, en cas que s'hagi cedit a favor seu el dret a la deducció, el que disposa la lletra c) de l'apartat 5 de l'article 60 bis del Reglament de l'impost.

2. El Servei Públic d'Ocupació Estatal, la Seguretat Social, i les mutualitats de previsió social alternatives a les de la Seguretat Social i qualsevol altre organisme que abonin les prestacions i pensions a què es refereix el sisè paràgraf de l'apartat 1 de l'article 81 bis d'aquesta Llei, estan obligats a subministrar per via electrònica a l'Agència Estatal d'Administració Tributària durant els deu primers dies de cada mes les dades de les persones a les quals hagin satisfet les prestacions o pensions esmentades durant el mes anterior.

El format i el contingut de la informació són els que, en cada moment, constin a la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a Internet.

3. El que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional, així com el termini, contingut i format de la declaració informativa a què es refereix l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional, es pot modificar per reglament.»

Tres. S'afegeix una nova disposició addicional quaranta-tresena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quaranta-tresena. *Exempció de rendes obtingudes pel deutor en procediments concursals.*

Estan exemptes d'aquest impost les rendes obtingudes pels deutors que es posin de manifest com a conseqüència de quitaments i dacions en pagament de deutes, establertes en un conveni aprovat judicialment de conformitat amb el procediment que fixa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en un acord de refinançament judicialment homologat a què es refereix l'article 71 bis i la disposició addicional quarta de la Llei esmentada, en un acord extrajudicial de pagaments a què es refereix el títol X o com a conseqüència d'exoneracions del passiu insatisfet a què es refereix l'article 178 bis de la mateixa Llei, sempre que els deutes no derivin de l'exercici d'activitats econòmiques.»

Article 5. *Modificació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.*

La Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«1. Les meses a què es refereixen els articles 34, 36.3 i disposició addicional tretzena d'aquest Estatut queden vàlidament constituïdes quan, a més de la representació de l'Administració corresponent, i sense perjudici del dret de totes les organitzacions sindicals legitimades a participar-hi en proporció a la seva representativitat, aquestes organitzacions sindicals representin, com a mínim, la majoria absoluta dels membres dels òrgans unitaris de representació en l'àmbit de què es tracti.»

Dos. S'introdueix una nova disposició addicional tretzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional tretzena. *Meses de negociació en àmbits específics.*

1. Per negociar les condicions de treball del personal funcionari o estatutari dels seus àmbits respectius, s'han de constituir les meses de negociació següents:

a) Del personal docent no universitari, per a les qüestions que hagin de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

b) Del personal de l'Administració de justícia, per a les qüestions que hagin de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri de Justícia.

c) Del personal estatutari dels serveis de salut, per a les qüestions que hagin de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i que ha d'assumir les competències i funcions que preveu l'article 11.4 de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut. Aquesta mesa es denomina "Àmbit de negociació".

2. A més de la representació de l'Administració General de l'Estat, constitueixen aquestes meses de negociació les organitzacions sindicals a les quals es refereix el paràgraf segon de l'article 33.1 d'aquest Estatut, la representació de les quals s'ha de distribuir en funció dels resultats obtinguts a les eleccions als òrgans de representació propis del personal en l'àmbit específic de la negociació que en cada cas correspongui, considerats en l'àmbit estatal.»

Article 6. *Modificació del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

L'article 12 del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Determinació de les unitats electorals en l'Administració General de l'Estat i en l'Administració de justícia.*

1. En compliment del que disposa l'article 39.4 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat s'ha d'eleger una junta de personal en cadascuna de les unitats electorals següents:

a) Una per cada un dels departaments ministerials, entre els quals s'inclouen els seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els serveis provincials de Madrid.

b) Una per cada agència, ens públic o organisme no inclòs en la lletra anterior, per a tots els serveis que tingui a la província de Madrid.

c) Una en cada província, exclosa la de Madrid, i a les ciutats de Ceuta i de Melilla, a la delegació o subdelegació de Govern, en la qual s'inclouen els organismes autònoms, agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, les entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i les unitats administratives i serveis provincials de tots els departaments ministerials en una mateixa província, inclosos els funcionaris civils que prestin serveis en l'Administració militar.

d) Una per a cada ens o organisme públic, no inclòs en la lletra anterior, per a tots els serveis que tingui en una mateixa província o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

e) Una per als funcionaris destinats a les missions diplomàtiques en cada país, representacions permanents, oficines consulars i institucions i serveis de l'Administració de l'Estat a l'estranger.

f) Una en cada província i a les ciutats de Ceuta i de Melilla, per al personal estatutari dels serveis públics de salut.

g) Una per al personal docent dels centres públics no universitaris, a cadascuna de les ciutats de Ceuta i Melilla.

2. En les unitats electorals a què es refereix l'apartat anterior, a excepció de les referides a la lletra d), que no arribin al mínim de 50 funcionaris, aquests han d'exercir la seva representació en la Junta de Personal del Departament al qual estigui adscrit l'organisme o la unitat administrativa de què es tracti.

En les unitats electorals provincials que preveu la lletra d) que no arribin al mínim de 50 funcionaris, aquests han d'exercir la seva representació a la Junta de Personal de Madrid de l'organisme o ens públic que correspongui.

3. En l'Administració de justícia, s'ha d'elegir una junta de personal a cada província, i a les ciutats de Ceuta i de Melilla, per a tot el personal funcionari al seu servei. A més de les anteriors, a Madrid s'ha d'elegir una altra junta de personal per al personal adscrit als òrgans centrals de l'Administració de justícia.

4. En les eleccions a representants del personal laboral en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i de l'Administració de justícia, no transferida, constitueix un únic centre de treball:

a) La totalitat de les unitats o establiments de cada departament ministerial, inclosos els corresponents als seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els seus serveis provincials a Madrid.

b) La totalitat de les unitats o establiments a la província de Madrid de cada una de les agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, organismes o ens públics no inclosos en la lletra anterior i els dependents de l'Administració de justícia.

c) La totalitat de les unitats o establiments al servei de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores, serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006 que radiquin en una mateixa província, exclosa la de Madrid, o a les ciutats de Ceuta i de Melilla. S'inclouen en aquest apartat les unitats i els establiments dependents de l'Administració de justícia.

d) Constitueix, igualment, un únic centre de treball la totalitat dels establiments de cada ens o organisme públic no inclòs en les lletres anteriors, radicats en una mateixa província o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

5. El que disposa aquest article produeix efectes en produir-se el venciment dels mandats electorals actualment en vigor.

6. En tot cas les noves unitats electorals entren en vigor a partir de l'1 de març de 2015, data en què tots els mandats en vigor o prorrogats s'extingeixen com a conseqüència de l'elecció dels nous òrgans de representació, elecció que s'ha de produir en el termini de 10 mesos des de la data indicada.»

Article 7. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2015, es modifica l'apartat 3 de l'article 124 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els contribuents a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 9 d'aquesta Llei estan obligats a declarar la totalitat de les seves rendes, exemptes i no exemptes.

No obstant això, els contribuents a què es refereix l'apartat 3 de l'article 9 d'aquesta Llei no tenen l'obligació de presentar declaració quan compleixin els requisits següents:

a) Que els seus ingressos totals no superin els 50.000 euros anuals.

b) Que els ingressos corresponents a rendes no exemptes no superin els 2.000 euros anuals.

- c) Que totes les rendes no exemptes que obtinguin estiguin sotmeses a retenció.»

CAPÍTOL II

Mesures relatives al foment de l'ocupació indefinida, l'ocupació autònoma i la protecció social agrària

Article 8. *Mínim exempt de cotització a la Seguretat Social per afavorir la creació d'ocupació indefinida.*

1. En els supòsits de contractació indefinida en qualsevol de les seves modalitats, sempre que es compleixin les condicions i els requisits que estableix aquest article, l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes es determina d'acord amb les regles següents:

a) Si la contractació és a temps complet, els primers 500 euros de la base de cotització per contingències comunes corresponent a cada mes queden exempts de l'aplicació del tipus de cotització en la part corresponent a l'empresa. A la resta de l'import de la base esmentada li és aplicable el tipus de cotització vigent en cada moment.

b) Si la contractació és a temps parcial, quan la jornada de treball sigui, almenys, equivalent a un 50 per cent de la jornada d'un treballador a temps complet comparable, la quantia que assenyalava la lletra a) es redueix de manera proporcional al percentatge de reducció de jornada de cada contracte.

2. El benefici en la cotització previst en aquest article consisteix en una bonificació quan la contractació indefinida es produeixi amb treballadors inscrits en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil que compleixin els requisits que estableix l'article 105 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i en una reducció per a la resta de treballadors contractats.

3. El benefici en la cotització s'aplica durant un període de 24 mesos, computats a partir de la data d'efectes del contracte, que s'ha de formalitzar per escrit, i respecte dels subscriptes entre l'1 de març de 2015 i el 31 d'agost de 2016.

Un cop finalitzat el període de 24 mesos, i durant els 12 mesos següents, les empreses que en el moment de subscriure el contracte al qual s'apliqui aquest benefici en la cotització tinguin menys de deu treballadors tenen dret a mantenir la bonificació o reducció, si bé durant aquest nou període estan exempts de l'aplicació del tipus de cotització els primers 250 euros de la base de cotització o la quantia proporcionalment reduïda que correspongui en els supòsits de contractació a temps parcial.

Quan les dates de l'alta i de la baixa del treballador en el règim de Seguretat Social que correspongui no coincideixin amb el primer o l'últim dia del mes natural, l'import al qual s'apliqui el benefici a què es refereix aquest article ha de ser proporcional al nombre de dies en alta durant el mes.

4. Per beneficiar-se del que preveu aquest article, les empreses han de complir els requisits següents:

a) Estar al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social, tant en la data d'efectes de l'alta dels treballadors com durant l'aplicació del benefici corresponent. Si durant el període de bonificació o reducció hi ha un incompliment, total o parcial, de les obligacions esmentades en el termini reglamentari, es produeix la pèrdua automàtica del benefici respecte de les quotes corresponents a períodes no ingressats en el termini esmentat, i aquests períodes es tenen en compte com a consumits als efectes del còmput del temps màxim de bonificació o reducció.

b) No haver extingit contractes de treball, bé per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que hagin estat declarats judicialment improcedents, bé per acomiadaments col·lectius que hagin estat declarats no ajustats a dret, en els sis mesos anteriors a la subscripció dels contractes que donen dret al benefici que preveu aquest

article. L'exclusió del dret a la bonificació o reducció derivada de l'incompliment d'aquest requisit afecta un nombre de contractes equivalent al de les extincions produïdes.

c) Formalitzar contractes indefinits que suposin un increment tant del nivell d'ocupació indefinida com del nivell d'ocupació total de l'empresa. Per calcular aquest increment, es pren com a referència la mitjana diària de treballadors que hagin prestat serveis a l'empresa en els trenta dies anteriors a la formalització del contracte.

d) Mantenir durant un període de 36 mesos, a comptar de la data d'efectes del contracte indefinit amb aplicació de la bonificació o reducció, tant el nivell d'ocupació indefinida com el nivell d'ocupació total assolit, almenys, amb la contractació esmentada.

S'ha d'examinar el manteniment del nivell d'ocupació indefinida i del nivell d'ocupació total cada dotze mesos. Amb aquesta finalitat, s'ha d'utilitzar la mitjana de treballadors indefinits i la mitjana de treballadors totals del mes en què escaigui examinar el compliment d'aquest requisit.

Als efectes d'examinar el nivell d'ocupació i el seu manteniment en l'empresa, no s'han de tenir en compte les extincions de contractes de treball per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que no hagin estat declarats improcedents, els acomiadaments col·lectius que no hagin estat declarats no ajustats a dret, així com les extincions causades per dimissió, mort o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

e) No haver estat excloses de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per la comissió de la infracció greu de l'article 22.2 o les infraccions molt greus dels articles 16 i 23 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, de conformitat amb el que preveu l'article 46 de la Llei esmentada.

5. El benefici en la cotització previst en aquest article no s'aplica en els supòsits següents:

a) Relacions laborals de caràcter especial que preveu l'article 2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, o altres disposicions legals.

b) Contractacions que afectin el cònjuge, ascendents, descendents i altres parents per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau, inclusivament, de l'empresari o dels qui tinguin el control empresarial, ocupin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les entitats o de les empreses que revesteixin la forma jurídica de societat, així com les que es produeixin amb aquests últims.

S'exceptua del que disposa el paràgraf anterior la contractació dels fills que reuneixin les condicions que preveu la disposició adicional desena de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom.

c) Contractació de treballadors l'activitat dels quals en determini la inclusió en qualsevol dels sistemes especials que estableix el règim general de la Seguretat Social.

d) Contractació d'empleats que excepcionalment pugui tenir lloc en els termes establerts als articles 20 i 21, així com a les disposicions addicionals quinzena a dissetena de la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2015, i en preceptes equivalents de lleis de pressupostos generals de l'Estat posteriors.

e) Contractació de treballadors que hagin estat contractats en altres empreses del grup d'empreses del qual formin part i els contractes dels quals s'hagin extingit per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que hagin estat uns o altres declarats judicialment com a improcedents, o per acomiadaments col·lectius que hagin estat declarats no ajustats a dret, en els sis mesos anteriors a la subscripció dels contractes que donen dret a la reducció.

f) Contractació de treballadors que en els sis mesos anteriors a la data del contracte hagin prestat serveis en la mateixa empresa o entitat mitjançant un contracte indefinit.

El benefici tampoc és aplicable a la cotització per hores complementàries que facin els treballadors a temps parcial amb contractes que hi donin dret.

6. L'aplicació de la bonificació o reducció a què es refereix aquest article no afecta la determinació de la quantia de les prestacions econòmiques a què puguin causar dret els treballadors afectats, que s'ha de calcular aplicant l'import íntegre de la base de cotització que els correspongui.

7. L'aplicació del benefici previst en aquest article és incompatible amb la de qualsevol altre benefici en la cotització a la Seguretat Social pel mateix contracte, independentment dels conceptes que puguin estar afectats per aquests beneficis, amb les excepcions següents:

a) En cas que el contracte indefinit es formalitzi amb persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, és compatible amb la bonificació que estableix l'article 107 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

b) En cas que el contracte indefinit es formalitzi amb persones beneficiàries del Programa d'activació per a l'ocupació, és compatible amb l'ajuda econòmica d'acompanyament que percebin, en els termes que preveu l'article 8 del Reial decret llei 16/2014, de 19 de desembre, pel qual es regula el Programa d'activació per a l'ocupació.

8. El que disposen els apartats anteriors també és aplicable en el supòsit de persones que s'incorporin com a socis treballadors o de treball de les cooperatives, sempre que aquestes hagin optat per un règim de Seguretat Social propi de treballadors per compte d'altri, així com als que s'incorporin com a socis treballadors de les societats laborals.

9. L'aplicació d'aquest benefici en la cotització ha de ser objecte de control i revisió per part del Servei Públic d'Ocupació Estatal, la Tresoreria General de la Seguretat Social i la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes respectivament.

10. En els supòsits d'aplicació indeguda del benefici respectiu, per haver incomplert les condicions que estableix aquest article, és procedent el reintegrament de les quantitats que s'han deixat d'ingressar amb el recàrrec i l'interès de demora corresponents, d'acord amb el que estableix la normativa recaptatòria de la Seguretat Social.

En cas d'incompliment del requisit previst a l'apartat 4.d), queda sense efecte la bonificació o reducció i s'ha de procedir al reintegrament de la diferència entre els imports corresponents a les aportacions empresarials a la cotització per contingències comunes que hagin escaigut en cas de no aplicar-se aquella i les aportacions ja efectuades, en els termes següents:

1r Si l'incompliment de l'exigència del manteniment del nivell d'ocupació es produeix des de la data d'inici de l'aplicació del benefici respectiu fins al mes 12, correspon reintegrar el 100 per cent de la diferència esmentada.

2n Si l'incompliment es produeix des del mes 13 i fins al mes 24, correspon reintegrar la diferència esmentada pels mesos que hagin transcorregut des del mes 13.

3r Si l'incompliment es produeix des del mes 25 i fins al mes 36, correspon reintegrar la diferència esmentada pels mesos que hagin transcorregut des del mes 25.

En els supòsits de reintegrament per incompliment del requisit previst a l'apartat 4.d), que s'han de portar a terme d'acord amb el que estableix la normativa recaptatòria de la Seguretat Social, no és procedent exigir cap recàrrec ni interès de demora.

L'obligació de reintegrament que preveu aquest apartat s'entén sense perjudici del que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

11. La bonificació s'ha de finançar amb càrrec a la partida pressupostària corresponent del Servei Públic d'Ocupació Estatal, i ha de ser objecte de cofinançament amb càrrec al Fons Social Europeu quan compleixi els requisits establerts, i la reducció s'ha de finançar pel pressupost d'ingressos de la Seguretat Social.

Article 9. *Modificació de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom.*

S'afegeix un nou article 30 a la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, amb la redacció següent:

«Article 30. *Bonificació a treballadors inclosos en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms per conciliació de la vida professional i familiar vinculada a la contractació.*

1. Els treballadors inclosos en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms tenen dret, durant un termini de fins a dotze mesos, a una bonificació del 100 per cent de la quota d'autònoms per contingències comunes, que resulti d'aplicar a la base mitjana que tingui el treballador en els dotze mesos anteriors a la data en què s'aculli a aquesta mesura el tipus mínim de cotització vigent en cada moment establert en el règim especial esmentat en els supòsits següents:

- a) Per tenir cura de menors de 7 anys que tinguin a càrrec seu.
- b) Per tenir a càrrec seu un familiar, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau, inclusivament, en situació de dependència, degudament acreditada.
- c) Per tenir a càrrec seu un familiar, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau, inclusivament, amb paràlisi cerebral, malaltia mental o discapacitat intel·lectual amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent o una discapacitat física o sensorial amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, quan aquesta discapacitat estigui degudament acreditada, sempre que el familiar esmentat no exerceixi una activitat retribuïda.

En cas que el treballador porti menys de 12 mesos d'alta en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms, la base mitjana de cotització es calcula des de la data d'alta.

2. L'aplicació de la bonificació recollida a l'apartat anterior està condicionada a la permanència en alta en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms i a la contractació d'un treballador, a temps complet o parcial, que s'ha de mantenir durant tot el període del seu gaudi. En tot cas, la durada del contracte ha de ser, almenys, de 3 mesos des de la data d'inici del gaudi de la bonificació.

El treballador contractat esmentat ha de ser ocupat en l'activitat professional que dona lloc a l'alta en el Sistema de Seguretat Social del treballador autònom.

Quan s'extingeixi la relació laboral, fins i tot durant el període inicial de 3 mesos, el treballador autònom es pot beneficiar de la bonificació si contracta un altre treballador per compte d'altri en el termini màxim de 30 dies.

El contracte a temps parcial no es pot subscriure per una jornada laboral inferior al 50 per cent de la jornada d'un treballador a temps complet comparable. Si la contractació és a temps parcial, la bonificació prevista a l'apartat 1 d'aquest article és del 50 per cent.

3. En cas d'incompliment del que preveu l'apartat anterior, el treballador autònom està obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida.

No és procedent el reintegrament de la bonificació quan l'extinció estigui motivada per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan una o altre sigui declarat o reconegut com a procedent, ni en els supòsits d'extinció causada per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador o per resolució durant el període de prova.

Quan el reintegrament sigui procedent, aquest queda limitat exclusivament a la part de la bonificació gaudida que estigui vinculada al contracte l'extinció del qual s'hagi produït en supòsits diferents als que preveu el paràgraf anterior.

En cas que no es mantingui en la feina al treballador contractat durant, almenys, 3 mesos des de la data d'inici del gaudi de la bonificació, el treballador autònom està

obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida, llevat que, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, es contracti una altra persona en el termini de 30 dies.

En cas que el menor que va donar lloc a la bonificació prevista en aquest article arribi a l'edat de 7 anys amb anterioritat a la finalització del gaudi de la bonificació, aquesta es pot mantenir fins que s'assoleixi el període màxim de 12 mesos previst, sempre que es compleixin la resta de condicions.

En tot cas, el treballador autònom que es beneficiï de la bonificació que preveu aquest article s'ha de mantenir en alta en la Seguretat Social durant els sis mesos següents al venciment del termini de gaudi. En cas contrari, el treballador autònom està obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida.

4. Només tenen dret a la bonificació els treballadors autònoms que no tinguin treballadors assalariats en la data d'inici de l'aplicació de la bonificació i durant els dotze mesos anteriors. No es pren en consideració als efectes anteriors el treballador contractat mitjançant un contracte d'interinitat per substituir el treballador autònom durant els períodes de descans per maternitat, paternitat, adopció o acolliment, tant preadoptiu com permanent o simple, risc durant l'embaràs o risc durant la lactància natural.

5. Els beneficiaris de la bonificació tenen dret al seu gaudi una vegada per cadascun dels subjectes causants a càrrec seu que assenyala l'apartat 1, sempre que es compleixin la resta de requisits que preveu aquest article.

6. La mesura prevista en aquest article és compatible amb la resta d'incentius a la contractació per compte d'altri, d'acord amb la normativa vigent.

7. En allò que no es preveu expressament, les contractacions efectuades a l'empara del que estableix aquest article es regeixen pel que disposa l'article 15.1.c) de l'Estatut dels treballadors i les seves normes de desplegament.»

CAPÍTOL III

Mesures en l'àmbit de l'Administració de justícia

Article 10. *Modificació de la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

La Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Exempcions de la taxa.*

1. Les exempcions objectives de la taxa estan constituïdes per:

a) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos quan es tracti dels procediments especialment establerts per a la protecció dels drets fonamentals i llibertats públiques, així com contra l'actuació de l'Administració electoral.

b) La sol·licitud de concurs voluntari pel deutor.

c) La presentació de petició inicial del procediment monitori i la demanda de judici verbal en reclamació de quantitat quan la quantia d'aquestes no superi els dos mil euros. No s'aplica aquesta exempció quan en aquests procediments la pretensió exercitada es fonamenti en un document que tingui el caràcter de títol executiu extrajudicial de conformitat amb el que disposa l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

d) La interposició de recursos contenciosos administratius quan es recorri en casos de silenci administratiu negatiu o inactivitat de l'Administració.

e) La interposició de la demanda d'execució de laudes dictats per les juntes arbitral de consum.

f) Les accions que, en interès de la massa del concurs i amb l'autorització prèvia del jutge mercantil, interposin els administradors concursals.

g) Els procediments de divisió judicial de patrimonis, excepte en els supòsits en què es formulï oposició o se suscitï controvèrsia sobre la inclusió o exclusió de béns, en què la taxa pel judici verbal i per la quantia que es discuteixi o la derivada de la impugnació del quadern de partició es meriten a càrrec de l'opositor, i si tots dos s'hi oposen, a càrrec de cada un per la seva quantia respectiva.

2. Des del punt de vista subjectiu, estan, en tot cas, exempts d'aquesta taxa:

a) Les persones físiques.

b) Les persones jurídiques a les quals se'ls hagi reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, amb l'acreditació que compleixen els requisits per a això d'acord amb la seva normativa reguladora.

c) El Ministeri Fiscal.

d) L'Administració General de l'Estat, les de les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes públics dependents de totes aquestes.

e) Les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.»

Dos. Se suprimeix el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 6.

Tres. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 2, que queda redactat com segueix, i se suprimeix l'apartat 3 de l'article 7:

«2. A més, s'ha de satisfer la quantitat que resulti d'aplicar a la base imposable determinada d'acord amb el que disposa l'article anterior el tipus de gravamen que correspongui, segons l'escala següent.»

Quatre. S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat primer de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, no han de presentar autoliquidació els subjectes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 4.»

Disposició addicional primera. *Funcions de mediació concursal.*

1. D'acord amb el que disposen els articles 5.3 i 21.1.i) de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, en els termes que preveu la seva normativa específica, així com la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, poden exercir les funcions de mediació concursal que preveu el títol X de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

2. El sistema de mediació desenvolupat per les cambres ha de ser transparent i ha de garantir la inexistència de conflictes d'interès. A aquest efecte, poden constituir una comissió de sobreendeutament o òrgan equivalent, que ha d'estar compost, almenys, per una persona que reuneixi els requisits que exigeix l'article 233.1 de la Llei concursal, per exercir com a mediador concursal.

3. Sense perjudici de les funcions assenyalades anteriorment, les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, en els termes que preveu la seva normativa específica, així com la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, poden exercir funcions addicionals que permetin auxiliar els comerciants en matèria concursal, com ara les d'assessorament, preparació de sol·licituds de designació de mediador, d'acords extrajudicials de pagaments, preparació de la documentació, elaboració de llistes de creditors, crèdits i contractes, d'avaluació prèvia de propostes de

conveni i totes les altres funcions auxiliars que es considerin necessàries per tal de facilitar els tràmits en els procediments concursals que correspongui complir al deutor.

Disposició addicional segona. *Remuneració del mediador concursal.*

1. La remuneració del mediador concursal es calcula d'acord amb les regles següents:

a) La base de remuneració del mediador concursal es calcula aplicant sobre l'actiu i el passiu del deutor els percentatges que estableix l'annex del Reial decret 1860/2004, de 6 de setembre, pel qual s'estableix l'aranzel de drets dels administradors concursals.

b) Si el deutor és una persona natural sense activitat econòmica, s'aplica una reducció del 70 per cent sobre la base de remuneració de la lletra anterior.

c) Si el deutor és una persona natural empresari, s'aplica una reducció del 50 per cent sobre la base de remuneració de la lletra a).

d) Si el deutor és una societat, s'aplica una reducció del 30 per cent sobre la base de remuneració de la lletra a).

e) Si s'aprova l'acord extrajudicial de pagaments, s'aplica una retribució complementària igual al 0,25 per cent de l'actiu del deutor.

2. Aquesta disposició és aplicable fins que es desplegui per reglament el règim retributiu del mediador concursal.

Disposició addicional tercera. *Representació del deutor en el concurs consecutiu.*

Per excepció del que disposa l'apartat 2 de l'article 184 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, la representació per procurador no és preceptiva per al deutor persona natural en el concurs consecutiu.

Disposició addicional quarta. *Mesurador de solvència.*

Amb l'objectiu de facilitar que qualsevol interessat pugui tenir coneixement de la seva situació financera personal, s'habilita una aplicació informàtica a la pàgina web del Ministeri d'Economia i Competitivitat accessible de manera confidencial, gratuïta i telemàtica a través de la qual es pot determinar la situació de solvència en què es troba als efectes de l'aplicació del que preveu el títol I d'aquesta Llei.

Disposició addicional cinquena. *Impuls i coordinació de la negociació col·lectiva.*

La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques està representada a les meses de negociació del personal docent no universitari, del personal de l'Administració de justícia i del personal estatutari dels serveis de salut, a través de la Direcció General de la Funció Pública.

La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques ha d'adoptar les mesures oportunes per impulsar i assegurar la coordinació de la negociació de l'Administració a través de les diferents meses i àmbits.

Disposició addicional sisena. *Avaluació del funcionament del compte de garantia aranzelària.*

Un cop transcorregut un any des de la posada en marxa efectiva del compte de garantia aranzelària, el Govern ha d'emetre un informe d'avaluació del seu funcionament i de la seva suficiència per atendre el pagament dels aranzels d'administradors que no es puguin sufragar amb càrrec a la massa activa dels concursos.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori en matèria concursal.*

1. El que disposa l'article 92.5è de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en la redacció donada per aquesta Llei, és aplicable als procediments concursals en tramitació en què no s'hagi presentat el text definitiu de l'informe de l'administració concursal.

2. L'obligació de presentació de la sol·licitud d'iniciació d'un acord extrajudicial de pagaments en un formulari normalitzat prevista a l'apartat 2 de l'article 232 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en la redacció donada per aquesta Llei, és aplicable quan s'aprovi l'ordre del Ministeri de Justícia per la qual s'estableixin els formularis normalitzats.

3. Els apartats 3 i 4 de l'article 176 bis i els articles 178.2 i 178 bis de la Llei concursal s'apliquen als concursos que estiguin en tramitació.

En els concursos conclosos per liquidació o per insuficiència de massa activa abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el deutor es pot beneficiar del que estableixen els articles 176 bis i 178 bis de la Llei concursal, si es torna a instar el concurs, voluntari o necessari.

4. Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no és exigible, per obtenir el benefici de l'exoneració que preveu l'article 178 bis de la Llei concursal, el requisit previst a l'apartat 3.5è.iv) de l'article esmentat.

5. Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no és exigible, per sol·licitar un acord extrajudicial de pagaments, el requisit previst a l'article 231.3.2n de la Llei concursal.

Disposició transitòria segona. *Règim aplicable a la contractació indefinida formalitzada abans de l'1 de març de 2015.*

Els beneficis a la cotització a la Seguretat Social que es gaudeixin pels contractes indefinits subscrits abans de l'1 de març de 2015, es regeixen per la normativa vigent en el moment de la seva subscripció.

Disposició transitòria tercera. *Aranzel de drets dels administradors concursals.*

Fins que s'aprovi el nou desplegament reglamentari de l'article 27 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, l'aranzel de l'administració concursal es regeix pel que disposa el del Reial decret 1860/2004, de 6 de setembre, pel qual s'estableix l'aranzel de drets dels administradors concursals, amb les especialitats següents:

a) La quantitat que resulti de l'aplicació del que estableixen els articles 4 i 5 del Reial decret 1860/2004, de 6 de setembre, pel qual s'estableix l'aranzel de drets dels administradors concursals, s'incrementa fins a un 5 per cent per cadascun dels supòsits enunciats a l'article 6.1 del Reial decret esmentat, sense que l'increment total pugui ser superior al 15 per cent si el concurs està classificat com de mida mitjana o superior al 25 per cent si és qualificat de mida gran, i en tot cas es respecten els límits que estableix l'article 34.2.b) de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

b) La retribució dels administradors concursals professionals durant cadascun dels sis primers mesos de la fase de liquidació és equivalent al 10 per cent de la retribució aprovada per a la fase comuna.

A partir del setè mes des de l'obertura de la fase de liquidació, si aquesta no ha finalitzat, la retribució dels administradors durant cadascun dels mesos successius és equivalent al 5 per cent de la retribució aprovada per a la fase comuna.

A partir del tretzè mes des de l'obertura de la fase de liquidació l'administració concursal no ha de percebre cap remuneració llevat que el jutge, de manera motivada i amb l'audiència prèvia de les parts, decideixi, atenent les circumstàncies del cas, prorrogar aquest termini. Les pròrrogues acordades han de ser trimestrals i no poden superar en total els sis mesos.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori de pagament amb càrrec al compte de garantia aranzelària.*

Fins que s'aprovi per reglament el règim de distribució del compte de garantia aranzelària és aplicable el següent:

1. La quantitat màxima que es pot percebre amb càrrec al compte de garantia aranzelària per concurs és igual a la diferència entre la remuneració efectivament percebuda i la que li hauria correspost de conformitat amb l'aranzel de l'administració concursal, una vegada deduïdes si s'escau les quantitats que s'haurien hagut de destinar al mateix compte de garantia aranzelària; i en tot cas amb el límit del que resulti de dividir el total ingressat en el compte de garantia aranzelària durant un any, més el romanent d'anys anteriors, si n'hi ha, entre el nombre d'administradors amb dret a cobrar del compte.

Si el que s'ha ingressat en el compte de garantia aranzelària per a la seva distribució anual no cobreix la retribució total deguda als administradors, la quantitat màxima que ha de percebre cadascun d'ells amb càrrec al compte ha de tenir la mateixa proporció que representi el total ingressat en aquest compte sobre el total pendent de pagament.

2. La quantitat màxima que es pugui percebre amb càrrec al compte de garantia aranzelària l'ha d'anotar en el compte el secretari judicial dins dels quinze dies hàbils següents a la data de la interlocutòria que declari la conclusió del concurs per insuficiència de massa.

3. Una vegada determinada la quantia dels pagaments amb càrrec al compte de garantia aranzelària segons la regla de l'apartat 1, les ordres de transferència als comptes indicats per l'administració concursal s'han de portar a terme de manera electrònica i automàtica, mitjançant l'aplicació informàtica, al llarg del mes de gener de l'any següent a aquell en què es va generar el dret.

4. Si, una vegada efectuats els pagaments, existeix un romanent, aquest s'ha de conservar per finançar els pagaments de l'any següent.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei i, de manera específica, l'article sisè.Dos del Decret 2766/1967, de 16 de novembre, pel qual es dicten normes sobre prestacions d'assistència sanitària i ordenació dels serveis mèdics en el règim general de la Seguretat Social, i el Reial decret 1564/1998, de 17 de juliol, pel qual es regula el conveni especial d'assistència sanitària a favor dels treballadors espanyols que realitzen una activitat per compte propi a l'estranger.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

Es modifica la disposició addicional setena del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Disponibilitat dels plans de pensions en cas de procediment d'execució sobre la residència habitual.*

Durant el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, excepcionalment, els partícips dels plans de pensions poden fer efectius els seus drets consolidats en el supòsit de procediment d'execució sobre la residència habitual del partícip. Es poden regular per reglament les condicions i els termes en què es poden fer efectius els drets consolidats en el supòsit esmentat, i han de concórrer almenys els requisits següents:

a) Que el partícip estigui incurs en un procediment d'execució forçosa judicial, administrativa o venda extrajudicial per al compliment d'obligacions, en el qual s'hagi acordat procedir a l'alienació de la seva residència habitual.

b) Que el partícip no disposi d'altres béns, drets o rendes en quantia suficient per satisfer la totalitat del deute objecte de l'execució i evitar l'alienació de l'habitatge.

c) Que l'import net dels seus drets consolidats en el pla o plans de pensions sigui suficient per evitar l'alienació de l'habitatge.

El reemborsament de drets consolidats s'ha de fer efectiu a sol·licitud del partícip, en un pagament únic en la quantia necessària per evitar l'alienació de l'habitatge, i se subjecta al règim fiscal establert per a les prestacions dels plans de pensions. El reemborsament s'ha d'efectuar dins del termini màxim de set dies hàbils des que el partícip presenti la documentació acreditativa corresponent.

El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, pot ampliar el termini previst en aquesta disposició per sol·licitar el cobrament dels plans de pensions en cas de procediment d'execució sobre la residència habitual o establir nous períodes a aquest efecte, tenint en compte les necessitats de renda disponible davant la situació d'endeutament derivada de les circumstàncies de l'economia.

El que disposa aquesta disposició també és aplicable als assegurats dels plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i mutualitats de previsió social a què es refereix l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i en general a les assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions en els quals s'hagi transmès als assegurats la titularitat dels drets derivats de les primes pagades per l'empresa, així com respecte als drets corresponents a primes pagades per aquells».

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

U. Es modifica el títol de l'article 54 bis i els seus apartats 1 i 2, que passen a tenir la redacció següent:

«Article 54 bis. *Condicions per a la gestió transfronterera d'IIC i per a la prestació de serveis en altres estats membres per societats gestores autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011.*

1. Les SGIIC autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, poden gestionar IIC establertes en un altre Estat membre, ja sigui directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, sempre que l'SGIIC estigui autoritzada a gestionar aquest tipus d'IIC, així com prestar en un altre Estat membre els serveis a què es refereix l'article 40.1.a) i 40.2 per als quals hagi estat autoritzada.

2. Qualsevol gestora que es proposi gestionar IIC establertes en un altre Estat membre o prestar els serveis a què es refereix l'apartat 1 per primera vegada, ha de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació següent:

a) L'Estat membre en què es proposi gestionar les IIC directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal o prestar els serveis a què es refereix l'article 40.1.a) i 40.2 per als quals hagi estat autoritzada, i

b) un programa d'activitats en el qual s'indiquin, en particular, els serveis que es proposi prestar o s'identifiquin les IIC que es proposi gestionar.»

Dos. Es modifica el títol de l'article 55 bis i els seus apartats 1 i 5, que passen a tenir la redacció següent:

«Article 55 bis. *Condicions per a la gestió d'IIC espanyoles i per a la prestació de serveis a Espanya per part de societats gestores regulades per la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, i autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. Qualsevol societat gestora autoritzada en un Estat membre de la Unió Europea a l'empara de la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, pot gestionar IIC, així com prestar serveis a Espanya, ja sigui directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, sempre que la gestora estigui autoritzada per l'Estat membre esmentat a gestionar aquest tipus d'IIC o a prestar aquests serveis.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comunicar sense demora a les autoritats competents de l'Estat membre d'origen de la societat gestora qualsevol problema detectat que pugui afectar materialment la capacitat de la societat gestora per complir adequadament les seves obligacions legals o reglamentàries, que incideixin en l'àmbit supervisor de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.*

L'apartat 3 de l'article 111 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, queda redactat en els termes següents:

«3. Els organismes i les entitats integrants del sector públic estatal, a excepció de l'Institut de Crèdit Oficial, s'han de sotmetre als principis de prudència financera que fixi la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics. Els principis que es fixin per a les entitats i els organismes diferents de les societats cotitzades mercantils estatals les accions de les quals estiguin sotmeses a negociació en un mercat secundari oficial de valors s'han de referir, almenys, als límits màxims del cost financer al qual es poden subscriure les operacions de crèdit esmentades, així com a les limitacions a l'ús de derivats financers».

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica.*

La Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 3, queda redactat de la manera següent:

«2. La signatura electrònica avançada és la signatura electrònica que permet identificar al signant i detectar qualsevol canvi ulterior de les dades signades, que està vinculada al signant de manera única i a les dades a les quals es refereix i que ha estat creada per mitjans que el signant pot utilitzar, amb un alt nivell de confiança, sota el seu control exclusiu.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«2. El signant és la persona que utilitza un dispositiu de creació de signatura i que actua en nom propi o en nom d'una persona física o jurídica a la qual representa.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«2. La custòdia de les dades de creació de signatura associades a cada certificat electrònic de persona jurídica o, si s'escau, dels mitjans d'accés a aquestes

és responsabilitat de la persona física sol·licitant, la identificació de la qual s'inclou al certificat electrònic.»

Quatre. La lletra c) de l'article 12 queda redactada en els termes següents:

«c) Assegurar-se que el signant té el control exclusiu sobre l'ús de les dades de creació de signatura corresponents a les de verificació que consten al certificat.»

Cinc. La lletra a) de l'article 18 queda redactada en els termes següents:

«a) No emmagatzemar ni copiar, per si mateix o a través d'un tercer, les dades de creació de signatura de la persona a la qual hagin prestat els seus serveis, excepte en cas de la seva gestió en nom del signant. En aquest cas, s'apliquen els procediments i mecanismes tècnics i organitzatius adequats per garantir que el signant controli de manera exclusiva l'ús de les seves dades de creació de signatura.

Només els prestadors de serveis de certificació que expedeixin certificats reconeguts poden gestionar les dades de creació de signatura electrònica en nom del signant. Amb aquesta finalitat, poden efectuar una còpia de seguretat de les dades de creació de signatura sempre que la seguretat de les dades duplicades sigui del mateix nivell que la de les dades originals i que el nombre de dades duplicades no superi el mínim necessari per garantir la continuïtat del servei. No poden duplicar les dades de creació de signatura per a cap altra finalitat».

Sis. El punt 1r de la lletra b) de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«1r Les obligacions del signant, la forma en la qual s'han de custodiar les dades de creació de signatura, el procediment que s'ha de seguir per comunicar la pèrdua o possible utilització indeguda de les dades esmentades, o, si s'escau, dels mitjans que les protegeixen, així com la informació sobre els dispositius de creació i de verificació de signatura electrònica que siguin compatibles amb les dades de signatura i amb el certificat expedit.»

Set. La lletra e) de l'apartat 1 de l'article 20 queda redactada de la manera següent:

«e) Prendre mesures contra la falsificació de certificats i, en cas que el prestador de serveis de certificació generi dades de creació de signatura, garantir-ne la confidencialitat durant el procés de generació i el lliurament per un procediment segur al signant. Si el prestador de serveis gestiona les dades de creació de signatura en nom del signant, les ha de custodiar i protegir enfront de qualsevol alteració, destrucció o accés no autoritzat, així com garantir-ne la disponibilitat contínua per al signant.»

Vuit. Les lletres c) i d) de l'apartat 1 de l'article 23 queden redactades en els termes següents:

«c) Negligència en la conservació de les seves dades de creació de signatura, en l'assegurament de la seva confidencialitat i en la protecció de tot accés o revelació d'aquests o, si s'escau, dels mitjans que hi donin accés.

d) No sol·licitar la suspensió o revocació del certificat electrònic en cas de dubte quant al manteniment de la confidencialitat de les seves dades de creació de signatura o, si s'escau, dels mitjans que hi donin accés.»

Nou. S'afegeix un apartat 5 a l'article 29, amb el contingut següent:

«5. Es pot requerir la realització de proves en laboratoris o entitats especialitzades per acreditar el compliment de determinats requisits. En aquest cas, els prestadors de serveis s'han de fer càrrec de les despeses que ocasioni aquesta avaluació.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per raó de necessitat a favor dels espanyols residents a l'exterior i retornats.*

Es modifica l'article 26 del Reial decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per raó de necessitat a favor dels espanyols residents a l'exterior i retornats, que queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Assistència sanitària per a espanyols d'origen retornats i per als treballadors i pensionistes espanyols d'origen residents a l'exterior desplaçats temporalment al territori nacional i per als familiars dels anteriors que s'estableixin amb ells o els acompanyin.*

1. Els espanyols d'origen residents a l'exterior que retornin a Espanya, així com els treballadors per compte d'altri i per compte propi i els pensionistes espanyols d'origen residents a l'exterior en els seus desplaçaments temporals al nostre país tenen dret a l'assistència sanitària quan, d'acord amb les disposicions de la legislació de Seguretat Social espanyola, les de l'Estat de procedència o les normes o convenis internacionals de Seguretat Social establerts a aquest efecte, no tinguin prevista aquesta cobertura.

2. Els familiars dels espanyols d'origen retornats que s'estableixin amb ells a Espanya, i els dels pensionistes i treballadors per compte d'altri i per compte propi espanyols d'origen, residents a l'exterior, que els acompanyin en els seus desplaçaments temporals a Espanya, també tenen dret a l'assistència sanitària a Espanya, a través del Sistema Nacional de Salut, quan, d'acord amb les disposicions de Seguretat Social espanyola, les de l'Estat de procedència o les normes o convenis internacionals de Seguretat Social establerts a aquest efecte, aquests familiars no tinguin prevista aquesta cobertura.

Als efectes indicats, s'entén que són familiars amb dret a assistència sanitària:

El cònjuge de les persones indicades a l'apartat 1 o qui hi convisqui amb una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal, i constitueixi una parella de fet.

Els descendents de les persones indicades a l'apartat 1 o els del seu cònjuge o els de la seva parella de fet, que estiguin a càrrec d'aquelles i siguin menors de 26 anys o majors d'aquesta edat amb una discapacitat reconeguda en un grau igual o superior al 65 per cent.

3. El reconeixement del dret a l'assistència sanitària en tots aquests supòsits correspon a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, el qual ha d'expedir el document acreditatiu del dret. Aquest dret es conserva fins que el beneficiari reuneixi els requisits establerts per obtenir-lo d'acord amb les disposicions de Seguretat Social espanyola, les de l'Estat de procedència o les normes o convenis internacionals de Seguretat Social.

Els espanyols d'origen retornats han de justificar la seva condició mitjançant la presentació de la baixa consular al país de residència i el certificat d'empadronament al municipi on hagin fixat la seva residència al nostre país.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 32/2010, de 5 d'agost, per la qual s'estableix un sistema específic de protecció per cessament d'activitat dels treballadors autònoms.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 32/2010, de 5 d'agost, per la qual s'estableix un sistema específic de protecció per cessament d'activitat dels treballadors autònoms, que queda redactat en els termes següents:

«1. Els treballadors autònoms que compleixin els requisits establerts a l'article 4 han de sol·licitar a la mateixa mútua col·laboradora amb la Seguretat Social a la

qual estiguin adherits el reconeixement del dret a la protecció per cessament d'activitat.

Respecte dels treballadors per compte propi que no estiguin adherits a una mútua, és aplicable el que estableix la disposició addicional quarta.

Aquest reconeixement suposa el naixement del dret al gaudi de la prestació econòmica corresponent, a partir del primer dia del mes immediatament següent a aquell en què es va produir el fet causant del cessament d'activitat. Quan el treballador autònom econòmicament dependent hagi acabat la seva relació amb el client principal, per tal de tenir dret al gaudi de la prestació no pot tenir activitat amb altres clients a partir del dia en que iniciï el cobrament de la prestació.»

Disposició final setena. *Modificació del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.*

L'article 327 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 327. *Competència i efectes de les inscripcions en els registres oficials de licitadors i empreses classificades.*

1. Les comunitats autònomes poden crear els seus propis registres oficials de licitadors i empreses classificades, en què s'han d'inscriure les condicions d'aptitud dels empresaris que ho sol·licitin, que hagin estat classificats per elles, o que hagin incorregut en alguna prohibició de contractar la declaració de la qual correspongui a les comunitats autònomes o a les entitats locals incloses en el seu àmbit territorial.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes que optin per no portar el seu propi registre independent de licitadors i empreses classificades han de practicar en el Registre oficial de licitadors i empreses classificades del sector públic les inscripcions d'ofici de les prohibicions de contractar a què es refereix l'apartat anterior. També poden practicar en el Registre esmentat les altres inscripcions indicades en l'apartat esmentat quan es refereixin a empresaris domiciliats en el seu àmbit territorial i així els ho sol·liciti l'interessat.

3. La pràctica d'inscripcions en el Registre oficial de licitadors i empreses classificades del sector públic per part dels òrgans competents de les comunitats autònomes exigeix la subscripció prèvia d'un conveni a aquest efecte amb el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

4. Tant les inscripcions practicades en el Registre oficial de licitadors i empreses classificades del sector públic per les comunitats autònomes en virtut del que disposen els apartats 2 i 3 d'aquest article com les practicades pels òrgans de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de l'Estat tenen, sense cap distinció, els mateixos efectes acreditatius i eficàcia plena enfront de tots els òrgans de contractació del sector públic.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc.*

S'introdueix una nova disposició transitòria quarta bis a la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, en relació amb el règim sancionador aplicable als punts de venda en règim administratiu de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

«Disposició transitòria quarta bis. *Règim sancionador aplicable als punts de venda en règim administratiu de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat.*

U.

1. El present règim d'infraccions i sancions administratives s'aplica als punts de venda que estiguin acollits al règim de dret administratiu.

2. Són infraccions administratives dels titulars dels punts de venda de la xarxa comercial de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat les accions o omissions tipificades en la present disposició, que són sancionables fins i tot a títol de simple negligència.

3. Les infraccions i sancions regulades en aquesta disposició poden ser especificades en les disposicions reglamentàries que la despleguin, en els termes que preveu l'article 129 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. Són subjectes infractors els titulars dels punts de venda que realitzin les accions o omissions tipificades com a infraccions en aquesta disposició. Així mateix, també són responsables de les accions o omissions tipificades en aquesta disposició quan siguin realitzades pels seus empleats o col·laboradors.

Dos.

La competència per exercir la potestat sancionadora regulada en aquesta disposició correspon al director general d'Ordenació del Joc.

Tres.

1. El procediment sancionador s'ajusta a les normes de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i al Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, sense perjudici de les normes específiques que estableix la present disposició.

2. Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador, la Direcció General d'Ordenació del Joc pot acordar, amb la sol·licitud prèvia adequadament motivada de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat, entre d'altres, alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

Tancament temporal del punt de venda.

Desconnexió, precintament o retirada, si s'escau, de qualsevol bé o documentació relativa al desenvolupament de l'activitat de punt de venda, inclosos, a títol enunciatiu, els equips o aparells informàtics, imports en efectiu, dècims o resguards pagats i la Loteria Nacional o altres títols al portador gestionats en el punt de venda.

3. Les mesures que assenyalen l'apartat anterior poden ser acordades, de conformitat amb el que estableix, abans de la iniciació del procediment sancionador, en les condicions que estableix l'article 72.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. Un cop adoptada, si s'escau, alguna de les mesures que estableix l'apartat 2, la Direcció General d'Ordenació del Joc n'ha d'acordar l'execució, i a aquest efecte ha de sol·licitar la col·laboració de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat, el personal de la qual ha d'estar acompanyat per un funcionari del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, que té caràcter d'autoritat pública, a l'efecte de diligenciar l'acta d'actuacions corresponent.

5. Un cop executada la mesura, la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat ha de comunicar aquesta circumstància a la Direcció General d'Ordenació del Joc.

Quatre.

1. Les infraccions administratives en què poden incórrer els titulars dels punts de venda de la xarxa comercial de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

- a) L'absència injustificada del titular, de manera reiterada, en el punt de venda.
- b) La manca d'ordre, de lavabo o de conservació de l'establiment on radiqui el punt de venda.
- c) No exhibir en un lloc visible del punt de venda el distintiu anunciador, els elements de la imatge corporativa, la propaganda, la publicitat, els prospectes i altres elements o documents exigits, o exhibir-los sense ajustar-se a les normes o instruccions específiques.
- d) Faltar al respecte i la consideració deguts als usuaris dels punts de venda.
- e) L'incompliment de la normativa i les instruccions sobre gestió de punts de venda, quan no constitueixi una infracció greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

- a) La resistència, desobediència o obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat.
- b) Dur a terme reformes en l'establiment on radiqui el punt de venda sense l'autorització prèvia, quan impliquin modificació de les característiques que van servir de base per a la seva adjudicació.
- c) Desenvolupar en el punt de venda qualsevol altra activitat diferent de la prestació dels serveis de punt de venda i, en el cas dels establiments mixtos, qualsevol altra activitat diferent de l'activitat principal autoritzada, excepte amb el consentiment previ i per escrit de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat.
- d) La pèrdua, el deteriorament o el detriment dels béns de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat cedits per a ús dels titulars dels punts de venda en l'exercici de la seva activitat, així com destinar-los a un ús diferent de la seva funció, excepte quan es tracti d'equips o aparells informàtics.
- e) Realitzar activitats de promoció o publicitat per qualsevol mitjà del punt de venda o dels jocs i apostes contravenint la normativa o les instruccions específiques o sense l'autorització de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat.
- f) El pagament indegut o l'impagament total o parcial de premis quan no constitueixi una infracció molt greu.
- g) La reincidència per la comissió de dues o més infraccions lleus en un termini de dos anys comptats des de la sanció per resolució ferma en via administrativa de la primera d'aquestes.
- h) L'incompliment de les normes i instruccions sobre gestió de punts de venda o de les obligacions imposades en el títol habilitador per a l'exercici de l'activitat, quan es causi perjudici a la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat o a tercers.

4. Constitueixen infraccions molt greus:

- a) El pagament indegut o l'impagament total o parcial de premis quan es causi un perjudici greu a la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat o a tercers.
- b) La falta d'ingrés en la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat de les quantitats recaptades per venda de jocs i apostes.
- c) La detracció dels fons rebuts per a pagament de premis o la seva aplicació a usos aliens a la seva funció.
- d) La cessió de comissions pels titulars dels punts de venda.
- e) L'abandonament de l'exercici de la prestació dels serveis de punt de venda o, quan escaigui, de l'activitat principal autoritzada.
- f) La transmissió de la titularitat del punt de venda sense l'autorització corresponent o la cessió del seu ús per qualsevol títol.
- g) El trasllat del punt de venda o dels seus elements informàtics sense l'autorització corresponent.
- h) El subministrament d'informació o documentació falsa a l'Administració.

i) La venda de participacions i de bitllets de Loteria Nacional en una forma diferent en què estan representats o puguin ser autoritzats.

j) La pèrdua, el deteriorament o el detriment dels equips o aparells informàtics de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat cedits per a ús dels titulars dels punts de venda en l'exercici de la seva activitat, així com destinar-los a un ús diferent de la seva funció.

k) La no constitució dels avals, fiances i altres garanties exigibles o la seva constitució sense subjecció a les condicions establertes per la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

l) L'incompliment greu i reiterat de les normes i instruccions sobre gestió de punts de venda o de les obligacions imposades en el títol habilitador per a l'exercici de l'activitat, quan es causi perjudici a la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat o a tercers.

ll) La reincidència per la comissió de dues o més infraccions greus en un termini de dos anys comptats des de la sanció per resolució ferma en via administrativa de la primera d'aquestes.

Cinc.

Les infraccions administratives que regula aquesta disposició són sancionades en la forma següent:

a) Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa una o més de les sancions següents: advertència per escrit. Multa de fins a 600 euros.

b) Per la comissió d'infraccions greus s'imposa una o més de les sancions següents:

I. Multa des de 601 euros fins a 6.000 euros.

II. Suspensió per un període màxim de tres mesos de l'exercici de l'activitat autoritzada.

c) Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa una o més de les sancions següents:

I. Multa des de 6.001 euros fins a 60.000 euros.

II. Suspensió per un període màxim de sis mesos de l'exercici de l'activitat autoritzada.

III. Revocació de la concessió o autorització del titular del punt de venda.

Sis.

Les sancions regulades a l'apartat anterior es graduen tenint en compte els criteris següents:

a) La reiteració en la comissió d'infraccions.

b) La intencionalitat del subjecte infractor.

c) La transcendència econòmica, comercial i social de la infracció.

d) La reincidència per la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

e) El perjudici causat a la imatge de la societat estatal Loteries i Apostes de l'Estat.

Set.

Les infraccions i sancions que regula aquesta disposició prescriuen segons el que disposa l'article 132 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Vuit.

El règim de recursos contra les resolucions sancionadores que es dictin en el marc de la present disposició és el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial decret 1192/2012, de 3 d'agost, pel qual es regula la condició d'assegurat i de beneficiari a efectes de l'assistència sanitària a Espanya, a càrrec de fons públics, a través del Sistema Nacional de Salut.*

El Reial decret 1192/2012, de 3 d'agost, pel qual es regula la condició d'assegurat i de beneficiari a efectes de l'assistència sanitària a Espanya, a càrrec de fons públics, a través del Sistema Nacional de Salut, queda modificat de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'article 5 en els termes següents:

«Article 5. *Reconeixement d'ofici de la condició d'assegurat o de beneficiari.*

1. El reconeixement d'ofici de la condició de persona assegurada es fa de forma automàtica, amb la comprovació prèvia del compliment dels requisits que estableix l'article 2, en el cas de:

- a) Persones compreses a l'article 2.1.a).
- b) Persones que passin a estar compreses a l'article 2.1.b) perquè deixen de complir alguna de les condicions establertes a l'article 2.1.a) o a l'article 3.1.c).
- c) Menors d'edat subjectes a tutela administrativa en complir la majoria d'edat.

2. La condició de beneficiari com a descendent d'una persona assegurada es rehabilita d'ofici, de manera automàtica, quan aquesta condició s'hagi interromput perquè aquell passa a estar comprès com a assegurat a l'article 2.1.a) i deixa d'estar-ho posteriorment quan encara és menor de 26 anys d'edat».

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 6, en els termes següents:

«Article 6. *Reconeixement de la condició d'assegurat o de beneficiari amb sol·licitud prèvia de l'interessat.*

1. El reconeixement de la condició d'assegurat a què es refereix l'article 2.1.b) i de beneficiari a què es refereix l'article 3, s'ha d'efectuar a instància de l'interessat en els supòsits no previstos, respectivament, en els apartats 1.b) i 2 de l'article 5.

2. A la sol·licitud de reconeixement de la condició de persona assegurada s'hi ha d'adjuntar la documentació següent, segons els casos:

- a) En el cas de ciutadans espanyols, el document nacional d'identitat en vigor.
- b) En el cas de persones que no tinguin nacionalitat espanyola:

1r Document nacional d'identitat o passaport en vigor, i certificat d'inscripció en el Registre central d'estrangers per als ciutadans dels estats membres de la Unió Europea, d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o de Suïssa.

2n Document nacional d'identitat o passaport en vigor, i targeta de residència de familiar de ciutadà de la Unió Europea per als familiars de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea, d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o de Suïssa.

3r Per a les altres persones que no tinguin nacionalitat espanyola, passaport en vigor i targeta d'identitat d'estranger que acrediti la titularitat d'una autorització per residir a Espanya o, en cas que no tinguin obligació d'obtenir aquesta targeta,

l'autorització per residir a Espanya en què consti el número d'identitat d'estranger corresponent.

- c) Certificat d'empadronament al municipi de residència del sol·licitant.
- d) En el cas de persones que no siguin contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, una declaració responsable de no superar el límit d'ingressos que preveu l'article 2.1.b), acompanyada, per a les persones que no tinguin nacionalitat espanyola, d'un certificat expedit per l'administració tributària de l'Estat en què hagin tingut l'última residència acreditatiu de no superar aquest límit d'ingressos segons la declaració presentada a l'Estat esmentat per un impost equivalent a l'impost sobre la renda de les persones físiques. No obstant això, els apàtrides no estan obligats a presentar aquest últim certificat.
- e) Declaració responsable de no tenir cobertura obligatòria de la prestació sanitària per una altra via, acompanyada, si s'escau, d'un certificat emès per la institució competent en matèria de seguretat social o d'assistència sanitària del país de procedència de l'interessat acreditatiu que no és procedent l'exportació del dret a la prestació d'assistència sanitària a Espanya. Tanmateix, els apàtrides no estan obligats a presentar aquest últim certificat.
- f) Resolució de la declaració de desemparament en el cas de menors subjectes a tutela administrativa.

No és necessari aportar els documents esmentats als paràgrafs a) i c) anteriors quan els interessats prestin el seu consentiment perquè les dades d'identitat, domicili i residència puguin ser consultades per l'Administració a través dels sistemes de verificació de dades d'identitat i de residència.

3. A la sol·licitud de reconeixement de la condició de persona beneficiària s'hi ha d'adjuntar, a més dels documents que preveuen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat anterior que corresponguin, la documentació següent, segons els casos:

- a) Llibre de família o certificat de la inscripció del matrimoni per acreditar la condició de cònjuge de la persona assegurada.
- b) Certificació de la inscripció en algun dels registres públics existents o, si no, el document públic corresponent per acreditar l'existència d'una parella de fet.
- c) Document acreditatiu de la condició d'excònjuge o de separat judicialment de la persona assegurada, així com el del seu dret a percebre una pensió compensatòria per part d'aquesta última.
- d) Llibre de família o certificat de naixement per acreditar la condició de descendent de la persona assegurada o del seu cònjuge, excònjuge a càrrec o parella de fet i, a més, el certificat de reconeixement del grau de discapacitat per als que, tenint més de 26 anys, tinguin una discapacitat en grau igual o superior al 65 per cent.
- e) Document acreditatiu de la tutela o de l'acolliment acordat per l'autoritat competent per acreditar la condició de menor tutelat o acollit legalment per la persona assegurada, pel seu cònjuge, excònjuge a càrrec o parella de fet.
- f) Llibre de família o document equivalent per acreditar la condició de germana o germà de la persona assegurada.
- g) Declaració responsable de no tenir uns ingressos anuals que superin el doble de la quantia de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM), també en còmput anual.

No és necessari aportar els documents esmentats als paràgrafs a) i c) de l'apartat 2 quan els interessats prestin el seu consentiment perquè les dades d'identitat, domicili i residència puguin ser consultades per l'Administració a través dels sistemes de verificació de dades d'identitat i de residència.

4. La direcció provincial corresponent de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina, ha de dictar resolució expressa

i notificar en el termini de 30 dies, comptats des de l'endemà de la recepció de la sol·licitud, el reconeixement o denegació de la condició de persona assegurada o beneficiària en els casos a què es refereix aquest article.

Transcorregut el termini de 30 dies a què es refereix el paràgraf anterior sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional vint-i-cinquena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Les resolucions, expresses o presumptes, dictades per l'entitat gestora són recurribles en la forma que preveu l'article 71 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.»

Tres. Es fa una nova redacció de la disposició addicional primera, que queda de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Assistència sanitària per a espanyols d'origen retornats i residents a l'exterior desplaçats temporalment a Espanya i per als familiars dels anteriors que s'estableixin amb ells o els acompanyin.*

L'assistència sanitària, a través del Sistema Nacional de Salut, per als espanyols d'origen residents a l'exterior que retornin a Espanya, així com per als seus familiars que s'estableixin amb ells, i l'assistència sanitària per als treballadors per compte d'altri i per compte propi i pensionistes, espanyols d'origen, residents a l'exterior, en els seus desplaçaments temporals a Espanya, així com per als familiars que els acompanyin, es regeix pel que disposen la Llei 40/2006, de 14 de desembre, de l'Estatut de la ciutadania espanyola a l'exterior, i el Reial decret 8/2008, d'11 de gener, pel qual es regula la prestació per raó de necessitat a favor dels espanyols residents a l'exterior i retornats, quan, d'acord amb les disposicions de Seguretat Social espanyola, les de l'Estat de procedència o les normes o convenis internacionals de Seguretat Social establerts a l'efecte, no tinguin prevista aquesta cobertura.»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 13/2013, de 2 d'agost, de foment de la integració de cooperatives i altres entitats associatives de caràcter agroalimentari.*

La Llei 13/2013, de 2 d'agost, de foment de la integració de cooperatives i altres entitats associatives de caràcter agroalimentari, queda modificada de la manera següent:

U. S'inclou un nou paràgraf final en el preàmbul, amb la redacció següent:

«Finalment, és convenient adequar el text d'aquesta Llei al contingut de la Sentència del Tribunal Constitucional 85/2015, de 30 d'abril de 2015 en relació amb el recurs d'inconstitucionalitat número 6228-2013, interposat per la Generalitat de Catalunya, per facilitar la participació de les comunitats autònomes en el procediment de reconeixement, mitjançant la seva consulta, informar sobre modificacions i simplificar el Registre nacional d'entitats associatives prioritàries.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 3, que queda amb la redacció següent:

«2. A sol·licitud de l'entitat interessada, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de procedir al reconeixement de l'entitat associativa prioritària, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes afectades pel seu caràcter supraautonòmic.»

Tres. S'introdueix un apartat 4 a l'article 3, que queda amb la redacció següent:

«4. Els responsables de les entitats associatives prioritàries estan obligats a comunicar al Ministeri els canvis que puguin afectar la seva condició de prioritàries

quan es produeixin, així com a les comunitats autònomes afectades pel seu caràcter supraautonòmic. Addicionalment, amb caràcter anual, han de procedir a actualitzar la relació de productors que en formen part».

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 5, que queda amb la redacció següent:

«1. Es crea al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb caràcter informatiu, adscrit a la Direcció General de la Indústria Alimentària, un Registre nacional d'entitats associatives prioritàries, en el qual s'han d'inscriure les entitats d'aquesta naturalesa reconegudes d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i el seu reglament de desplegament.»

Cinc. Se suprimeixen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 5.

Disposició final onzena. *Modificació de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.*

La Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 4 de l'article 62 queda redactat de la manera següent:

«4. El cònjuge o persona amb una relació d'afectivitat anàloga, els fills menors d'edat o majors que, tot i que depenguin econòmicament del titular, no hagin constituït per si mateixos una unitat familiar i els ascendents a càrrec, que es reuneixin amb els estrangers enumerats a l'apartat 1 de l'article 61 o els acompanyin, poden sol·licitar, conjuntament i simultàniament o successivament, l'autorització i, si s'escau, el visat. Amb aquesta finalitat ha de quedar acreditat el compliment dels requisits que preveu l'apartat anterior.»

Dos. L'article 63 queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Visat de residència per a inversors.*

1. Els estrangers no residents que es proposin entrar en el territori espanyol amb la finalitat de fer una inversió significativa de capital poden sol·licitar el visat d'estada, o si s'escau, de residència per a inversors, que ha de tenir una durada d'un any.

2. S'entén com a inversió significativa de capital aquella que compleixi algun dels casos següents:

a) Una inversió inicial per un valor igual o superior a:

1r Dos milions d'euros en títols de deute públic espanyol, o

2n Un milió d'euros en accions o participacions socials de societats de capital espanyoles amb una activitat real de negoci, o

3r Un milió d'euros en fons d'inversió, fons d'inversió de caràcter tancat o fons de capital de risc constituïts a Espanya, inclosos dins de l'àmbit d'aplicació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, o de la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, o

4t Un milió d'euros en dipòsits bancaris en entitats financeres espanyoles.

b) L'adquisició de béns immobles a Espanya amb una inversió de valor igual o superior a 500.000 euros per cada sol·licitant.

c) Un projecte empresarial que hagi de ser desenvolupat a Espanya i que sigui considerat i acreditat d'interès general, per a la qual cosa es valora el compliment d'almenys una de les condicions següents:

- 1r Creació de llocs de treball.
- 2n Realització d'una inversió amb impacte socioeconòmic de rellevància en l'àmbit geogràfic en el qual s'ha de desenvolupar l'activitat.
- 3r Aportació rellevant a la innovació científica i/o tecnològica.

Pot obtenir el visat de residència per a inversors un representant, designat per l'inversor i degudament acreditat, per a la gestió d'un projecte d'interès general sempre que el projecte compleixi alguna de les condicions que enumera la lletra c).

3. S'entén igualment que l'estranger sol·licitant del visat ha efectuat una inversió significativa de capital quan la inversió la porti a terme una persona jurídica, domiciliada en un territori que no tingui la consideració de paradís fiscal de conformitat amb la normativa espanyola, i l'estranger tingui, directament o indirectament, la majoria dels seus drets de vot i tingui la facultat de nomenar o destituir la majoria dels membres del seu òrgan d'administració.

4. Si la inversió la porta a terme un matrimoni en règim de beneficiaris o anàleg i la quantia no ascendeix, almenys, al doble dels llindars previstos a les lletres a) i b) de l'apartat 2, es considera que ha estat efectuada per un dels cònjuges, i l'altre cònjuge pot sol·licitar un visat de residència com a familiar en els termes que estableix l'article 62.4.»

Tres. L'article 64 queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Forma d'acreditació de la inversió.*

Per a la concessió del visat de residència per a inversors, és necessari complir els requisits següents:

a) En el cas previst a la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant ha d'acreditar haver efectuat la inversió en la quantitat mínima requerida, en un període no superior a un any de la presentació de la sol·licitud, de la manera següent:

1r En el cas d'inversió en accions no cotitzades o participacions socials, s'ha de presentar l'exemplar de la declaració d'inversió efectuada en el Registre d'inversions exteriors del ministeri d'economia i competitivitat.

2n En el cas d'inversió en accions cotitzades, s'ha de presentar un certificat de l'intermediari financer, degudament registrat a la Comissió Nacional del Mercat de Valors o al Banc d'Espanya, en el qual consti que l'interessat ha fet la inversió a l'efecte d'aquesta norma.

3r En el cas d'inversió en deute públic, s'ha de presentar un certificat de l'entitat financera o del Banc d'Espanya en el qual s'indiqui que el sol·licitant és el titular únic de la inversió per a un període igual o superior a 5 anys.

4t En el cas d'inversió en fons d'inversió, fons d'inversió de caràcter tancat o fons de capital de risc constituïts a Espanya, s'ha de presentar un certificat de la societat gestora del fons, constituïda a Espanya, degudament registrada a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el qual consti que l'interessat ha efectuat una inversió de, almenys, un milió d'euros en un fons o fons sota la seva gestió.

5è En el cas d'inversió en dipòsit bancari, s'ha de presentar un certificat de l'entitat financera en el qual es constati que el sol·licitant és el titular únic del dipòsit bancari.

b) En el cas que preveu la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant ha d'acreditar haver adquirit la propietat dels béns immobles mitjançant una certificació de domini i càrregues del Registre de la Propietat que correspongui a l'immoble o immobles. La certificació pot incorporar un codi electrònic de verificació per a la seva

consulta en línia. Aquesta certificació ha d'incloure l'import de l'adquisició; altrament, s'ha d'acreditar mitjançant l'aportació de l'escriptura pública corresponent.

Si en el moment de la sol·licitud del visat, l'adquisició dels immobles es troba en tràmit d'inscripció en el Registre de la Propietat, és suficient la presentació d'aquesta certificació en la qual consti vigent l'assentament de presentació del document d'adquisició, acompanyada de documentació acreditativa del pagament dels tributs corresponents.

El sol·licitant ha d'acreditar que disposa d'una inversió en béns immobles de 500.000 euros lliure de qualsevol càrrega o gravamen. La part de la inversió que excedeixi l'import exigít pot estar sotmesa a càrrega o gravamen.

Si l'estranger no ha formalitzat la compra de l'immoble o immobles però existeix un precontracte amb garantia en el seu compliment per mitjà d'arres o un altre mitjà admès en dret formalitzat en escriptura pública, ha de presentar juntament amb el compliment dels requisits que indica l'article 62.3, el precontracte amb garantia juntament amb un certificat d'una entitat financera establerta a Espanya en el qual es constati que el sol·licitant disposa d'un dipòsit bancari indisponible amb la quantitat necessària per a l'adquisició, complint el contracte compromès, de l'immoble o immobles indicats, incloses càrregues i impostos. L'import del dipòsit només pot ser utilitzat per a la compra final de l'immoble o immobles indicats en el precontracte amb garantia. En aquest cas, l'interessat ha de rebre un visat de residència per a inversors d'una durada màxima de 6 mesos.

Si s'acredita la compra efectiva de l'immoble o immobles indicats, l'interessat pot sol·licitar un visat de residència per a inversors d'un any de durada o una autorització de residència per a inversors de conformitat amb l'article 66.

c) En el cas que preveu la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 63, s'ha de presentar un informe favorable per constatar que en el projecte empresarial presentat hi concorren raons d'interès general. L'informe ha de procedir de l'Oficina Econòmica i Comercial de l'àmbit de demarcació geogràfica on l'inversor presenti la sol·licitud del visat.

Si l'inversor designa un representant per a la gestió del projecte empresarial i amb la finalitat que aquest obtingui el visat de residència per a inversor, en l'informe de l'Oficina Econòmica i Comercial s'ha de valorar, juntament amb els requisits que estableix l'article 63.2.c), la necessitat que intervingui el representant esmentat per a la gestió adequada del projecte empresarial.

El representant ha d'acreditar davant l'oficina consular que reuneix els requisits que estableix l'article 62.3 de la present Llei.

d) En el cas previst a l'apartat 3 de l'article 63, s'ha de presentar un informe favorable procedent de l'Oficina Econòmica i Comercial de l'àmbit de demarcació geogràfica on l'inversor presenti la sol·licitud del visat.»

Quatre. L'article 65 queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Efectes del visat de residència per a inversors.*

La concessió del visat de residència per a inversors constitueix títol suficient per residir i treballar a Espanya durant la seva vigència».

Cinc. L'article 66 queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Autorització de residència per a inversors.*

1. Els inversors estrangers que facin una inversió significativa de capital poden sol·licitar una autorització de residència per a inversors, que té validesa a tot el territori nacional. La concessió correspon a la Direcció General de Migracions i la tramitació l'efectua la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics.

Pot obtenir l'autorització de residència per a inversors un representant designat per l'inversor, i degudament acreditat, per a la gestió d'un projecte sempre que el projecte compleixi alguna de les condicions que enumera l'article 63.2.c).

2. Si el sol·licitant de l'autorització de residència és titular d'un visat de residència per a inversors en vigor o es troba dins del termini dels noranta dies naturals posteriors a la caducitat del visat, ha d'acreditar, a més del compliment dels requisits generals que preveu l'article 62, els requisits següents:

a) En el cas que preveu la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 63, l'inversor ha de demostrar que ha mantingut la inversió d'un valor igual o superior a la quantitat mínima requerida:

1r En el cas d'accions no cotitzades o participacions socials, s'ha de presentar un certificat notarial que demostrï que l'inversor ha mantingut durant el període de referència anterior la propietat de les accions no cotitzades o participacions socials que el van facultar per obtenir el visat d'inversors. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

2n En el cas d'inversió en accions cotitzades, s'ha de presentar un certificat d'una entitat financera, en el qual consti que l'interessat ha mantingut, almenys, en valor mitjà un milió d'euros invertits en accions des de la data d'obtenció del visat de residència per a inversors. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

3r En el cas d'inversió en títols de deute públic, s'ha de presentar un certificat d'una entitat financera o del Banc d'Espanya en el qual es verifiqui el manteniment, o l'ampliació, des de la data d'obtenció del visat de residència per a inversors, del nombre de títols de deute públic que va adquirir l'inversor en el moment en què va fer la inversió inicial. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

4t En el cas d'inversió en fons d'inversió, fons d'inversió de caràcter tancat o fons de capital de risc constituïts a Espanya, s'ha de presentar un certificat de la societat gestora del fons, constituïda a Espanya, degudament registrada a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el qual consti que l'interessat ha mantingut, des de la data d'obtenció del visat de residència per a inversors, almenys, en valor mitjà, un milió d'euros invertit en un fons o fons sota la seva gestió. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

5è En el cas d'inversió en dipòsit bancari, s'ha de presentar un certificat de l'entitat financera que verifiqui que l'inversor ha mantingut, o ampliat, el dipòsit des de la data d'obtenció del visat de residència per a inversors. El certificat ha d'estar datat dins els 30 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

b) En el cas que preveu la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 63, el sol·licitant ha de demostrar que l'inversor és propietari del bé o béns immobles per la quantitat mínima exigida en aquest article. Per a això ha d'aportar el certificat o certificats de domini i càrregues del Registre de la Propietat que correspongui a l'immoble o immobles i ha d'estar datat dins dels 90 dies anteriors a la presentació de la sol·licitud.

Si el sol·licitant està en possessió d'un visat de residència per a inversors de 6 mesos, ha de demostrar que ha adquirit de manera efectiva l'immoble o immobles indicats mitjançant la documentació corresponent.

c) En el cas que preveu la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 63, s'ha de presentar un informe favorable de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions del Ministeri d'Economia i Competitivitat per constatar que els motius d'interès general acreditats inicialment es mantenen.

d) En el cas que preveu l'apartat 3 de l'article 63, s'ha de presentar un informe favorable de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions del Ministeri

d'Economia i Competitivitat per constatar que els elements verificats en el moment de la concessió del visat es mantenen.

e) El compliment de les obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social.

3. Si el sol·licitant de l'autorització de residència per a inversors es troba legalment a Espanya i no és titular del visat de residència per a inversors, ha d'acreditar, a més del compliment dels requisits generals que preveu l'article 62, la realització d'una inversió significativa de capital de conformitat amb l'article 64.

Si la inversió la porta a terme un matrimoni en règim de beneficiaris o anàleg i la quantia no ascendeix, almenys, al doble dels llindars que preveu l'article 63.2 a) i b), es considera que ha estat efectuada per un dels cònjuges, i l'altre cònjuge pot sol·licitar una autorització de residència com a familiar en els termes que estableix l'article 62.4.

En el cas d'inversions de l'article 63.2.c), l'informe de projecte d'interès general ha de procedir de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions.

En el cas d'inversions de l'article 63.3, l'informe ha de procedir de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions.

Si l'estranger no ha formalitzat la compra de l'immoble o immobles però existeix un precontracte amb garantia en el seu compliment per mitjà d'arres o un altre mitjà admès en dret formalitzat en escriptura pública, ha de presentar, juntament amb el compliment dels requisits que indica l'article 62.3, el precontracte amb garantia juntament amb un certificat d'una entitat financera establerta a Espanya en el qual es constati que el sol·licitant disposa d'un dipòsit bancari indisponible amb la quantitat necessària per a l'adquisició, complint el contracte compromès, de l'immoble o immobles indicats, incloses les càrregues i els impostos. L'import del dipòsit només pot ser utilitzat per a la compra final de l'immoble o immobles indicats en el precontracte amb garantia. En aquest cas, l'interessat ha de rebre una autorització de residència per a inversors d'una durada màxima de 6 mesos.

Si s'acredita la compra efectiva de l'immoble o immobles indicats, l'interessat pot sol·licitar una autorització de residència per a inversors.»

Sis. L'article 67 queda redactat de la manera següent:

«Article 67. *Durada de l'autorització de residència per a inversors.*

1. L'autorització inicial de residència per a inversors té una durada de dos anys sense perjudici del que estableix l'article 66.3 per a compres d'immobles no formalitzades.

2. Una vegada complert aquest termini, els inversors estrangers que estiguin interessats a residir a Espanya per una durada superior poden sol·licitar la renovació de l'autorització de residència per períodes successius de cinc anys, sempre que es mantinguin les condicions que van generar el dret.

3. Si durant el període de residència autoritzat es modifica la inversió, s'ha de mantenir, en tot cas, el compliment d'algun dels supòsits que preveu l'article 63. No és aplicable aquesta previsió en cas que la variació del valor es degui a fluctuacions del mercat.»

Set. L'article 70 queda redactat de la manera següent:

«Article 70. *Definició d'activitat emprenedora i empresarial.*

1. S'entén com a activitat emprenedora aquella que sigui de caràcter innovador amb especial interès econòmic per a Espanya i a aquest efecte disposi d'un informe favorable emès per l'Oficina Econòmica i Comercial de l'àmbit de demarcació geogràfica o per la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions.

En el cas d'estrangers que es trobin legalment a Espanya, la sol·licitud s'ha d'adreçar a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics que, d'ofici, ha de

sol·licitar un informe sobre l'activitat emprenedora i empresarial a la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions. Aquest informe, de caràcter preceptiu, ha de ser evacuat en el termini de deu dies hàbils.

2. Per a la valoració cal tenir en compte especialment i amb caràcter prioritari la creació de llocs de treball a Espanya. Així mateix, cal tenir en compte:

a) El perfil professional del sol·licitant, la seva formació i la seva experiència professional, així com la seva implicació en el projecte. En cas que hi hagi diversos socis, s'ha d'avaluar la participació de cadascun d'ells, tant dels que sol·liciten un visat o una autorització com dels que no requereixin el mateix.

b) El pla de negoci, amb menció, almenys, dels elements següents:

1r Descripció del projecte: activitat empresarial a desenvolupar, data d'inici, localització, forma jurídica prevista de l'empresa, impacte econòmic potencial que suposa la inversió, descripció del nombre de llocs de treball que s'estima que es puguin crear i les seves funcions i qualificació, activitats previstes de promoció i estratègia de venda.

2n Descripció del producte o servei: la descripció ha de ser detallada i ha d'incloure els aspectes innovadors.

3r Anàlisi de mercat: valoració del mercat i evolució esperada, descripció dels possibles competidors, valoració dels consumidors potencials i anàlisi d'oferta i demanda.

4t Finançament: inversió requerida, fonts de finançament i pla financer.

c) El valor afegit per a l'economia espanyola, la innovació o oportunitats d'inversió.»

Vuit. L'article 71 queda redactat de la manera següent:

«Article 71. *Professionals altament qualificats.*

1. Poden sol·licitar una autorització de residència per a professionals altament qualificats, que té validesa en tot el territori nacional, les empreses que requereixin la incorporació en el territori espanyol de professionals estrangers per al desenvolupament d'una relació laboral o professional inclosa en algun dels casos següents:

a) Personal directiu o altament qualificat, quan l'empresa o grup d'empreses reuneixi alguna de les característiques següents:

1r Mitjana de plantilla durant els tres mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud superior a 250 treballadors a Espanya, en alta en el corresponent règim de la Seguretat Social.

2n Volum de xifra neta anual de negocis superior, a Espanya, a 50 milions d'euros; o volum de fons propis o patrimoni net superior, a Espanya, a 43 milions d'euros.

3r Inversió bruta mitjana anual, procedent de l'exterior, no inferior a 1 milió d'euros en els tres anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud.

4t Empreses amb un valor de l'estoc inversor o posició segons les últimes dades del Registre d'Inversions Exteriors del Ministeri d'Economia i Competitivitat superiors a 3 milions d'euros.

5è Pertinença, en el cas de petites i mitjanes empreses establertes a Espanya, a un sector considerat estratègic, acreditat mitjançant un informe de la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions.

L'acreditació del compliment dels requisits anteriors s'ha d'efectuar una única vegada, i queda inscrita en la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics. Aquesta inscripció té una validesa de 3 anys renovables si es mantenen els requisits. Qualsevol modificació de les condicions s'ha de comunicar a la Unitat de Grans

Empreses i Col·lectius Estratègics en el termini de 30 dies. Si no es comunica aquesta modificació, l'empresa deixa d'estar inscrita en la Unitat.

b) Personal directiu o altament qualificat que formi part d'un projecte empresarial que suposi, alternativament i sempre que la condició al·legada sobre la base d'aquest supòsit sigui considerada i acreditada com d'interès general per la Direcció General de Comerç Internacional i Inversions d'acord amb alguna o diverses de les condicions següents:

1r Un increment significatiu en la creació de llocs de treball directes per part de l'empresa que sol·licita la contractació.

2n Manteniment de l'ocupació.

3r Un increment significatiu en la creació de llocs de treball en el sector d'activitat o àmbit geogràfic en el qual s'hagi de desenvolupar l'activitat laboral.

4t Una inversió extraordinària amb impacte socioeconòmic de rellevància en l'àmbit geogràfic en el qual s'hagi de desenvolupar l'activitat laboral.

5è La concurrència de motius d'interès per a la política comercial i d'inversió d'Espanya.

6è Una aportació rellevant a la innovació científica i/o tecnològica.

c) Graduats, postgraduats d'universitats i escoles de negocis de reconegut prestigi».

Nou. L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«Article 73. *Autorització de residència per trasllat intraempresarial.*

1. Els estrangers que es desplacin a Espanya en el marc d'una relació laboral, professional o per motius de formació professional, amb una empresa o grup d'empreses establertes a Espanya o en un altre país han d'estar proveïts del visat corresponent d'acord amb la durada del trasllat i d'una autorització de residència per trasllat intraempresarial, que té validesa en tot el territori nacional.

2. Han de quedar acreditats, a més dels requisits generals de l'article 62, els requisits següents:

a) L'existència d'una activitat empresarial real i, si s'escau, la del grup empresarial.

b) Titulació superior o equivalent o, si s'escau, experiència mínima professional de 3 anys.

c) L'existència d'una relació laboral o professional, prèvia i continuada, de 3 mesos amb una o diverses de les empreses del grup.

d) Documentació de l'empresa que acrediti el trasllat.

3. L'autorització de residència per trasllat intraempresarial té dues modalitats:

a) Autorització de residència per trasllat intraempresarial ICT UE: aquesta autorització és procedent en el cas de desplaçaments temporals per treballar com a directiu, especialista o per a formació, des d'una empresa establerta fora de la Unió Europea a una entitat que pertany a la mateixa empresa o grup d'empreses establertes a Espanya.

A aquests efectes s'entén per:

1r Directiu, aquell que tingui entre les seves funcions la direcció de l'empresa o d'un departament o subdivisió de l'empresa.

2n Especialista, qui tingui coneixements especialitzats relacionats amb les activitats, tècniques o la gestió de l'entitat.

3r Treballador en formació, aquell titulat universitari que és desplaçat amb la finalitat que obtingui una formació en les tècniques o els mètodes de l'entitat i que percebi una retribució per això.

La durada màxima del trasllat és de 3 anys en el cas de directius o especialistes i d'un en el cas de treballadors en formació.

Els titulars d'una autorització de residència per trasllat intraempresarial ICT UE vàlida, expedida per Espanya, poden entrar, residir i treballar en un o diversos estats membres amb la comunicació prèvia o la sol·licitud d'autorització, si s'escau, a les autoritats dels estats esmentats d'acord amb la seva normativa en aplicació de la Directiva 2014/66/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa a les condicions d'entrada i residència de nacionals de tercers països en el marc de trasllats intraempresarials.

Les entitats establertes en altres estats membres de la Unió poden desplaçar a Espanya, amb la comunicació prèvia a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, els estrangers titulars d'una autorització de trasllat intraempresarial ICT UE durant la validesa de l'autorització esmentada. La Direcció General de Migracions es pot oposar, de manera motivada, a la mobilitat en el termini de 20 dies en els supòsits següents:

- i) Quan no es compleixin les condicions que preveu aquest article.
- ii) Quan els documents presentats s'hagin adquirit fraudulentament, o hagin estat falsificats o manipulats.
- iii) Quan hagi transcorregut la durada màxima del trasllat.

En cas d'oposició per part de la Direcció General de Migracions, el primer Estat ha de permetre la reentrada sense més tràmits de l'estranger desplaçat i de la seva família. Si el desplaçament a Espanya encara no s'ha produït, la resolució denegatòria l'impedeix.

b) Autorització nacional de residència per trasllat intraempresarial. Aquesta autorització és procedent en els casos que no preveu la lletra a) o una vegada hagi transcorregut la durada màxima del trasllat prevista a l'apartat anterior.»

Deu. L'article 74 queda redactat de la manera següent:

«Article 74. *Trasllats intraempresarials de grups de professionals i procediment simplificat.*

1. Les empreses o grups d'empreses que compleixin els requisits que estableix l'article 71.1.a) poden sol·licitar la tramitació col·lectiva d'autoritzacions, que està basada en la gestió planificada d'una quota temporal d'autoritzacions presentades per l'empresa o grups d'empreses.

2. Les empreses o grups d'empreses que compleixin els requisits que estableix l'article 71.1.a) poden sol·licitar la seva inscripció en la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics. La inscripció té una validesa de 3 anys renovables si es mantenen els requisits. Qualsevol modificació de les condicions s'ha de comunicar a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics en el termini de 30 dies. Si no es comunica aquesta modificació, l'empresa o grup d'empreses deixa d'estar inscrita en la Unitat.

Les empreses inscrites estan exemptes d'acreditar, en el moment de la sol·licitud, els requisits que preveu l'article 73.2.a), b) i c). No obstant això, l'Administració pot efectuar d'ofici comprovacions del compliment d'aquests requisits, per a la qual cosa l'entitat ha de disposar de la documentació acreditativa.

3. Aquest article no és aplicable a les empreses o grups d'empreses que en els tres anys immediatament anteriors a la sol·licitud d'autorització:

a) hagin estat sancionades per infracció greu o molt greu en matèria d'estrangeria i immigració.

b) no hagin acreditat el compliment dels requisits en les comprovacions d'ofici efectuades per l'Administració.»

Onze. L'article 76 queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Procediment d'autorització.*

1. La tramitació de les autoritzacions de residència que preveu aquesta secció l'efectua la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics, ha de preveure la utilització de mitjans telemàtics i la seva concessió correspon a la Direcció General de Migracions.

El termini màxim de resolució és de vint dies des de la presentació de la sol·licitud a l'òrgan competent per tramitar-la. Si no es resol en aquest termini, l'autorització s'entén estimada per silenci administratiu. Les resolucions han de ser motivades i poden ser objecte de recurs d'alçada, d'acord amb el que preveuen els articles 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La sol·licitud d'autoritzacions de residència que preveu aquesta secció prorroga la vigència de la situació de residència o d'estada de la qual sigui titular el sol·licitant fins a la resolució del procediment.

2. Els titulars d'una autorització regulada en aquesta secció poden sol·licitar-ne la renovació per períodes de dos anys sempre que mantinguin les condicions que van generar el dret, sense perjudici del que estableix l'article 67.2. Les renovacions s'han de tramitar utilitzant mitjans electrònics. La Direcció General de Migracions pot sol·licitar els informes necessaris per pronunciar-se sobre el manteniment de les condicions que van generar el dret.

La presentació de la sol·licitud de renovació prorroga la validesa de l'autorització fins a la resolució del procediment. També es prorroga en el supòsit en què la sol·licitud es presenti en els noranta dies posteriors a la finalització de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació, si s'escau, de l'expedient sancionador corresponent.»

Dotze. La disposició addicional setena queda rectificada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Manteniment dels requisits.*

1. Els estrangers han de mantenir durant la vigència dels visats o les autoritzacions les condicions que els van donar accés a aquests.

2. Qualsevol modificació durant la residència que afecti les condicions d'admissió ha de ser comunicada per l'interessat a la Unitat de Grans Empreses i Col·lectius Estratègics en el termini de 30 dies.

3. Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat poden portar a terme les comprovacions que considerin oportunes per verificar el compliment de la legislació vigent.

4. Si, d'acord amb el que preveu aquesta disposició, es verifica que no es compleixen les condicions legalment establertes, l'òrgan competent pot extingir, de manera motivada, amb el tràmit d'audiència previ, el visat o l'autorització.»

Disposició final dotzena. *Modificació de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.*

Es modifica la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, que queda redactada de la manera següent:

U. Es modifica la lletra d) de l'article 88, que queda redactada de la manera següent:

«d) Els joves majors de 16 anys i menors de 25, o menors de 30 anys en el cas de persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, que compleixin amb els requisits recollits en aquesta Llei per beneficiar-se d'una acció derivada del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

Així mateix, els joves majors de 25 anys i menors de 30, que compleixin amb els requisits recollits en aquesta Llei per beneficiar-se d'una acció derivada del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, fins que la seva taxa de desocupació se situï per sota del 20 per cent, segons l'enquesta de població activa corresponent a l'últim trimestre de l'any.»

Dos. Es modifica la lletra c) de l'article 97, que queda redactada de la manera següent:

«c) Tenir més de 16 anys i menys de 25, o menys de 30 anys en el cas de persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, en el moment de sol·licitar la inscripció al fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil.

A més, els majors de 25 anys i menors de 30 quan, en el moment de sol·licitar la inscripció al fitxer del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, la taxa de desocupació d'aquest col·lectiu sigui igual o superior al 20 per cent.»

Tres. Es modifica l'apartat 4 de l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«4. La baixa en el sistema es produeix d'ofici quan un usuari inscrit compleixi l'edat límit aplicable en el moment de la seva inscripció de conformitat amb l'article 97.c), i hagi estat atès prèviament amb alguna de les mesures implementades per part dels subjectes inclosos a les lletres a), b) i c) de l'article 88.

No s'ha de donar de baixa els usuaris inscrits al sistema mentre estiguin rebent algunes de les mesures o accions previstes a l'article 106.

Els usuaris inscrits que hagin rebutjat alguna de les mesures implementades en el marc d'aquest Sistema pels subjectes referits són baixa automàtica en aquest en arribar a l'edat prevista al primer paràgraf.

Els usuaris inscrits que, superada l'edat prevista al primer paràgraf, no hagin estat atesos prèviament romanen al sistema sense ser baixa d'ofici.»

Quatre. S'afegeix una disposició addicional vint-i-vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vint-i-vuitena. *Resolucions sobre la taxa de desocupació, aplicables als joves majors de 25 anys i menors de 30.*

L'ampliació de l'edat màxima d'accés al Sistema Nacional de la Garantia Juvenil prevista a l'article 88.d), i a l'article 97.c), és aplicable després de la publicació de la resolució que dicti la Direcció General amb competències per administrar el Fons Social Europeu, tenint en compte l'enquesta de població activa de l'últim trimestre d'any. Aquesta resolució s'ha d'actualitzar amb caràcter anual.

La falta de resolució expressa en els tres primers mesos de l'exercici posterior al de referència implica la pròrroga tàcita de l'ampliació de l'àmbit d'aplicació del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, llevat de resolució expressa en contra.»

Disposició final tretzena. *Modificació de la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

U. Es modifica el títol de l'article 81 i els seus apartats 1 i 2, que passen a tenir la redacció següent:

«Article 81. *Condicions per a la gestió transfronterera d'ECR i EICT i per a la prestació de serveis en altres estats membres per part de societats gestores autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011.*

1. Les SGEIT autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, poden gestionar ECR

i EICT establertes en un altre Estat membre, ja sigui directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, sempre que l'SGEIT estigui autoritzada a gestionar aquest tipus d'entitats d'inversió, així com a prestar en un altre Estat membre els serveis a què es refereix l'article 43.1 per als quals hagi estat autoritzada.

2. Tota gestora que es proposi gestionar una ECR o EICT establerta en un altre Estat membre o prestar els serveis a què es refereix l'apartat 1 per primera vegada, ha de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació següent:

- a) l'Estat membre en el qual es proposi gestionar l'ECR o EICT directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, o prestar els serveis a què es refereix l'article 43.1 per als quals hagi estat autoritzada, i
- b) un programa d'activitat en què s'indiquin, en particular, els serveis que es proposi prestar o s'identifiquin les ECR o EICT que es proposi gestionar.»

Dos. Es modifiquen el títol de l'article 82 i els seus apartats 1 i 6, que passen a tenir la redacció següent:

«Article 82. *Condicions per a la gestió d'ECR i EICT espanyoles i per a la prestació de serveis a Espanya per part de societats gestores regulades per la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. Tota societat gestora autoritzada en un Estat membre de la Unió Europea d'acord amb la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, pot gestionar ECR i EICT a Espanya, així com prestar serveis, ja sigui directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, sempre que estigui autoritzada per l'Estat membre a gestionar aquest tipus d'entitats d'inversió o a prestar aquests serveis.

6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comunicar sense demora a les autoritats competents de l'Estat membre d'origen de la societat gestora qualsevol problema detectat que pugui afectar materialment la capacitat de la gestora per complir adequadament les seves obligacions legals o reglamentàries, que incideixin en l'àmbit supervisor de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Disposició final catorzena. *Modificació de la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2015.*

La disposició addicional quinzena de la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2015, queda redactada de la manera següent:

«Quinzena. *Contractació de personal de les societats mercantils públiques el 2015.*

U. L'any 2015, les societats mercantils públiques a què es refereix l'article 20 apartat u d'aquesta Llei no poden procedir a contractar nou personal.

Aquesta limitació no és aplicable quan es tracti de contractació de personal, funcionari o laboral, amb una relació preexistent de caràcter fix i indefinit en el sector públic estatal, autonòmic o local en què, respectivament, estigui inclosa la societat mercantil corresponent. Els contractes subscrits a l'emparedat del que estableix aquest apartat generen dret, des de la data de la seva formalització, a seguir percebent el complement d'antiguitat en la mateixa quantia que s'estigui percebent en el departament ministerial, organisme públic, societat, fundació o consorci de procedència.

Només en casos excepcionals i per cobrir necessitats urgents i inajornables, poden portar a terme contractacions temporals.

A més, les societats mercantils públiques que hagin tingut beneficis en els últims dos exercicis poden subscriure, exclusivament per a processos de consolidació d'ocupació temporal, contractes indefinits amb un límit del 90 per cent de la seva taxa de reposició, calculada d'acord amb les regles de l'article 21.u.3 d'aquesta Llei.

Les societats mercantils públiques que en el moment d'entrada en vigor d'aquesta disposició, i a l'empara de la normativa vigent fins aquest moment, ja hagin subscrit contractes de caràcter indefinit, han d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior tenint en compte que en cap cas la suma dels contractes subscrits abans de l'entrada en vigor d'aquesta norma i dels subscrits a l'empara d'aquesta norma no pot superar el límit del 90 per cent de la seva taxa de reposició, calculada d'acord amb les regles de l'article 21.u.3 d'aquesta Llei.

Dos. En el cas de les societats mercantils estatals, la contractació indefinida de personal requereix, en tot cas, a més del que estableix l'apartat u, l'informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i de l'accionista majoritari.

Així mateix, la contractació temporal en les societats esmentades, tenint en compte el que indica l'apartat anterior, s'ha de fer de conformitat amb els criteris i les instruccions que, previ informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, dicti l'accionista majoritari de les societats respectives.

Les societats mercantils estatals han de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, juntament amb la sol·licitud d'autorització de la massa salarial, informació relativa a la contractació temporal feta en l'exercici anterior, i han de detallar el nombre de jornades anualitzades i el cost d'aquestes.

Tres. El que disposa l'apartat u d'aquesta disposició addicional té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 156.1 de la Constitució.»

Disposició final quinzena. *Modificació de la Llei 2/2015, de 30 de març, de desindexació de l'economia espanyola.*

U. Es modifica el paràgraf cinquè del paràgraf II del preàmbul, que queda redactat de la manera següent:

«Per la seva banda, l'apartat 2 de l'article 3 estableix expressament les exclusions de l'àmbit d'aplicació de la Llei. En primer lloc, queda exclosa la negociació col·lectiva, atès que està expressament reconeguda com a dret constitucional, de manera que l'actualització de salaris no es pot sostreure al que acordin les parts; en segon lloc, les pensions, que es regeixen per la seva normativa específica. Es fa notar, d'altra banda, que la normativa esmentada identifica un índex de revaloració de pensions que es basa en un conjunt ampli de variables econòmiques que assegurin la sostenibilitat del sistema de pensions de la Seguretat Social. S'exclouen, finalment, les operacions financeres i de tresoreria, de manera que aquestes tinguin la màxima capacitat i flexibilitat de formats per captar l'estalvi nacional i internacional al preu més baix, en un context de competència intensa per un recurs escàs com és l'estalvi, i on els productes estrangers generalment no estan sotmesos a cap restricció en aquest sentit.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei:

a) La negociació salarial col·lectiva.

b) Les revisions, revaloracions o actualitzacions que preveuen el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i el text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, així com les revisions de la resta de les

pensions abonades a càrrec dels crèdits de la secció 07 del pressupost de despeses de l'Estat, sigui quina sigui la seva legislació reguladora.

c) Les operacions financeres i de tresoreria, que recull el títol IV de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, en les quals intervingui el sector públic estatal, autonòmic o local».

Disposició final setzena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquesta Llei poden ser modificades en el futur per normes de rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final dissetena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2014/66/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa a les condicions d'entrada i residència de nacionals de tercers països en el marc de trasllats intraempresarials.

Disposició final divuitena. *Modificació per disposició reglamentària.*

Es poden modificar per reglament:

- a) Els percentatges de l'apartat 1 de l'article 34 quater, que es modifica a l'article 1. quart. quatre.
- b) El percentatge del 50 per cent previst a l'article 34.2.b), que es modifica a l'article 1. quart. u.

Disposició final dinovena. *Títol competencial.*

1. Les modificacions de textos legals contingudes en aquesta Llei s'emparen en el títol competencial establert a la norma objecte de modificació.

2. Els articles 4 i 7 es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

3. Els articles 8 i 10 i les disposicions transitòries segona i tercera es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el règim econòmic de la Seguretat Social.

4. Les disposicions addicionals primera a cinquena i la disposició transitòria primera es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil i de legislació processal, sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.

5. La disposició addicional sisena es dicta a l'empara dels articles 149.1.7a i 18a de la Constitució espanyola.

Disposició final vintena. *Desplegament reglamentari, execució i aplicació.*

1. El Govern, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, ha de dictar les disposicions reglamentàries complementàries que siguin necessàries per aplicar les taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional amb les modificacions efectuades per aquesta Llei.

2. Per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques es modifiquen els models d'autoliquidació de la taxa per adaptar-los a les reformes efectuades en aquesta Llei.

3. S'autoritza el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a través de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, perquè dicti les disposicions, instruccions i mesures que siguin necessàries per al desplegament efectiu dels processos electorals als

òrgans de participació i negociació col·lectiva dels empleats públics, en l'àmbit de les seves competències.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors d'aquesta disposició, s'autoritza el Govern i els ministres de Justícia, Hisenda i Administracions Públiques, Ocupació i Seguretat Social i Economia i Competitivitat, perquè, en l'àmbit de les seves competències, dictin les disposicions reglamentàries i les mesures que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final vint-i-unena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY